

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติเพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ภาพที่ ๒.๑ วิสัยทัศน์ประเทศไทย ๒๕๘๐

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนา ดังนี้

๑.๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคงปลอดภัย เกราะขอธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๑.๑.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคตและ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคูณรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๑.๑.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็น

พลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ผู้ประกอบการเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๑.๑.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๑.๑.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายเกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะผ่านทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๑.๑.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์เพื่อส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ – ๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ซึ่งแปลงยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายรวมของการพัฒนาได้ ดังนี้

๑.๒.๑ วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาวะและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

(๒) เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

(๓) เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

(๔) เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

(๕) เพื่อให้การบริการราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

(๖) เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคโดยการพัฒนาภาคและเมืองเพื่อรองรับการพัฒนาระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

(๗) เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่าง ๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

๑.๒.๒ เป้าหมายรวม

(๑) คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

(๒) ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสนในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

(๓) ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ขั้นสูงใหม่ ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

(๔) ทุนทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่งไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

(๕) มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านิยมอันดีลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนและการส่งออกของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

(๖) มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น

การใช้จ่ายภาครัฐและงบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

๑.๒.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

(๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ มีแนวทางพัฒนา ดังนี้

(๑.๑) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์

(๑.๒) ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาทักษะทางสมองและทักษะทางสังคมที่เหมาะสม

(๑.๓) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

(๑.๔) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ

(๑.๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ

(๑.๖) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย

(๑.๗) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

(๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มีแนวทางพัฒนา ดังนี้

(๒.๑) เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเปราะบางประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ และมีอาชีพ

(๒.๒) กระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง

(๒.๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุน ที่ดิน และทรัพยากรภายในชุมชน

(๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน มีแนวทางพัฒนา ดังนี้

(๓.๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ โดยมีการพัฒนาทั้งด้านการคลังและด้านเงินของระบบเศรษฐกิจ

(๓.๒) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ โดยมีการพัฒนาทั้งภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการและการท่องเที่ยว และภาคการค้าและการลงทุน

(๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน มีแนวทางพัฒนา ดังนี้

(๔.๑) การรักษาพื้นที่พืชรพพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๔.๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน ทั้งในมิติเชิงปริมาณและคุณภาพ

(๔.๓) แก้ไขวิกฤตสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตรายที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค

(๔.๔) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๔.๕) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔.๖) บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพื่อให้เกิดความเสียหายน้อยที่สุดและนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

(๔.๗) พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๔.๘) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ โดยผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน

(๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน มีแนวทางพัฒนา ดังนี้

(๕.๑) การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ

(๕.๒) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งทางทหารและภัยคุกคามอื่น ๆ

(๕.๓) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

(๕.๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทางทะเล

(๕.๕) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงกับแผนงานการพัฒนาอื่น ๆ ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

(๖) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริต ประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย มีแนวทางพัฒนา ดังนี้

(๖.๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพ บุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า

(๖.๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตาม ตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ

(๖.๓) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้ มาตรฐานสากล

(๖.๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยทบทวนการกระจายอำนาจและการถ่ายโอนภารกิจให้แก่ท้องถิ่นให้ชัดเจน

(๖.๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยปลูกฝัง ให้คนไทยไม่โกง ป้องกันการทุจริต และปราบปรามการทุจริต

(๖.๖) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็น ธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

(๗) ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ มี แนวทางพัฒนา ดังนี้

(๗.๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง ทั้งระบบขนส่งทางราง ระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง โครงข่ายทางถนน ระบบขนส่งทางอากาศ ระบบขนส่งทางน้ำ

(๗.๒) การสนับสนุนการพัฒนาาระบบขนส่ง โดยสนับสนุนการพัฒนา อุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง

(๗.๓) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

(๗.๔) การพัฒนาด้านพลังงาน

(๗.๕) การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

(๗.๖) การพัฒนาระบบน้ำประปา

(๘) ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม มีแนวทางพัฒนา ดังนี้

(๘.๑) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม

(๘.๒) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี

(๘.๓) พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ทั้งด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และด้านการ บริหารจัดการ

(๙) ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ มีแนวทางพัฒนา ดังนี้

(๙.๑) การพัฒนาภาค เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง โดยภาคเหนือ มีการพัฒนาให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการพัฒนาให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง ภาคกลาง มีการพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ และภาคใต้ มีการพัฒนาเป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

(๙.๒) การพัฒนาเมือง โดยพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองนำอยู่สำหรับทุกคนในกลุ่มสังคม

(๙.๓) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ โดยพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างสมดุล พื้นที่เศรษฐกิจชายแดน ให้เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

(๑๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา มีแนวทางพัฒนา ดังนี้

(๑๐.๑) ขยายความร่วมมือทางการค้า และการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย

(๑๐.๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

(๑๐.๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค

(๑๐.๔) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทย

(๑๐.๕) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน

(๑๐.๖) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ

(๑๐.๗) เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์

(๑๐.๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคง

(๑๐.๙) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ

(๑๐.๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาค

แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน

ภาพที่ ๒.๒ แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน

ที่มา : แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ ฉบับทบทวน

(๑) แนวคิดและทิศทางการพัฒนา ภาคใต้ชายแดนพึ่งพิงภาคการเกษตร โดยมีพืชเศรษฐกิจหลัก ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล ซึ่งยังใช้รูปแบบการผลิตแบบดั้งเดิม และมีการแปรรูปขั้นต้นเพื่อการส่งออก ทำให้ได้รับผลกระทบจากความผันผวนของราคา นอกจากนี้ภาพลักษณ์ความไม่ปลอดภัยจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ส่งผลต่อภาวะการค้าและการลงทุน อย่างไรก็ตาม ภาคใต้ชายแดนเป็นแหล่งทำการประมงที่สำคัญของประเทศ เนื่องจากมีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์และมีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม รวมทั้งพื้นที่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และเมืองชายแดนมีจุดที่ตั้งที่ได้เปรียบในการเชื่อมโยงการพัฒนาระหว่างพื้นที่ภาคใต้และมาเลเซียรวมทั้งสิงคโปร์ ประกอบกับปัจจุบันรัฐบาลอยู่ระหว่างดำเนินโครงการเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร อำเภอหนองจิก การพัฒนาการค้าและการท่องเที่ยว อำเภอสุโหงโกลก และอำเภอเบตง เพื่อสร้างงาน และรายได้ให้กับประชาชน ควบคู่ไปกับการพัฒนาเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม

(๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

“เป็นแหล่งผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สำคัญของประเทศ และเป็นเมืองชายแดนเชื่อมโยงการค้าและการท่องเที่ยวเกี่ยวกับพื้นที่ภาคใต้และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ มาเลเซียและสิงคโปร์ ชุมชนมีความเข้มแข็งอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม”

(๓) วัตถุประสงค์

(๓.๑) เพื่อพัฒนาระดับการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรหลักของภาค

(๓.๒) เพื่อพัฒนาเมืองชายแดน (สุโขทัย-ลพบุรี และเบตง) ให้เป็นศูนย์กลางการค้า การท่องเที่ยวของภาค

(๓.๓) เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านรายได้ การศึกษา และสาธารณสุข และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

(๔) เป้าหมาย

(๔.๑) อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้ขยายตัวเพิ่มขึ้น

(๔.๒) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคใต้ชายแดนลดลง

(๕) ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒ - ๒๕๖๕
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้ชายแดน	๘๒,๔๒๑ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ หดตัวร้อยละ ๐.๘๙	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๐๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๐๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๐๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๐๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๐๒
สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคใต้ชายแดนลดลง	๐.๔๔๕ (ปี ๒๕๖๐)	ลดลง ต่ำกว่า ๐.๔๔๕	ลดลง ต่ำกว่า ๐.๔๔๕	ลดลง ต่ำกว่า ๐.๔๔๕	ลดลง ต่ำกว่า ๐.๔๔๕	ลดลง ต่ำกว่า ๐.๔๔๕

หมายเหตุ ค่าเป้าหมายมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (GRP) ภาค คำนวณจากค่าเป้าหมายประเทศ

(๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๖.๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับภาคการผลิต

(๖.๑.๑) ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒ - ๒๕๖๕
อัตราการขยายตัวการผลิตภาคเกษตรภาคใต้ชายแดน	๔๕,๕๖๗ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ หดตัวร้อยละ ๒.๖๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๑๙	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๑๙	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๑๙	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๑๙	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๑๙
อัตราการขยายตัวการผลิตภาคอุตสาหกรรมภาคใต้ชายแดน	๖,๓๒๖.๘๓ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ขยายตัว ร้อยละ ๐.๘๘	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖๖

หมายเหตุ ค่าเป้าหมายประเทศ GRP ภาคเกษตร และภาคอุตสาหกรรม คำนวณจากค่าเป้าหมายประเทศ

(๖.๑.๒) แนวทางพัฒนา

๑) พัฒนาศักยภาพการผลิตภาคเกษตร

๑.๑) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว และไม้ผล โดยการสนับสนุนการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการปลูก การบำรุงรักษา พัฒนาสายพันธุ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่ เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่และลดต้นทุนการผลิต และการเก็บเกี่ยวผลผลิต รวมทั้งการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าผลผลิต ประกอบด้วย

๑.๑.๑) ยางพารา ผลิตภัณฑ์ยางขั้นต้น ชั้นกลาง อาทิ ยางแท่ง ยางเครฟ และยางคอมปาวด์ เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนอุตสาหกรรมปลายน้ำ เช่น อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานวิศวกรรม (แผ่นยางบุพื้น ยางรองหมอนรางรถไฟ และยางรองคอกสะพาน) และวัสดุทางการแพทย์ (วัสดุจัดฟัน ถุงมือยาง ถุงยางอนามัย และสายน้ำเกลือ) ตลอดจนส่งเสริมการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางที่มีดีไซน์ที่ทันสมัยและมีมูลค่าสูง

๑.๑.๒) ปาล์มน้ำมัน ส่งเสริมการค้าเงินธุรกิจปาล์มน้ำมันของกลุ่มสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร ส่งเสริมการจัดตั้งอุตสาหกรรมโอเลเคมีคอลขั้นต้นและขั้นปลาย แปรรูปปาล์มน้ำมันครบวงจร เพื่อรองรับผลผลิตที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอนาคต

๑.๑.๓) มะพร้าว การพัฒนาและสนับสนุนการปลูกมะพร้าวพันธุ์ดี โดยขยายพื้นที่ปลูกมะพร้าวพันธุ์ดี ทั้งมะพร้าวน้ำหอม และมะพร้าวผลแก่ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมการแปรรูปมะพร้าว อาทิ มะพร้าวน้ำหอมกระป๋อง น้ำกะทิสด และกะทิกะป๋อง จำหน่ายเพื่อการบริโภคในประเทศและส่งออก รวมทั้งส่งเสริมการทำน้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น เพื่อใช้ในธุรกิจสปา และเครื่องสำอาง

๑.๑.๔) ไม้ผล (ทุเรียน ลองกอง) ส่งเสริมการผลิตทุเรียนพันธุ์ดีในพื้นที่จังหวัดยะลา โดยเฉพาะพันธุ์หมอนทอง ชะนี และก้านยาว และส่งเสริมการปลูกทุเรียนพันธุ์พื้นเมืองที่มีรสชาติโดดเด่นและเป็นที่ต้องการของตลาด และลองกองพันธุ์ดีของจังหวัดนราธิวาส ให้ผลผลิตมีคุณภาพได้มาตรฐานการส่งออก โดยใช้เทคโนโลยีการผลิตตั้งแต่ระบบการปลูก การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว ระบบการคัดแยกคุณภาพ (Food Processing Technology) พัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน มีระบบโลจิสติกส์ ทั้ง Cool Chain และ Cold Chain ในการเก็บรักษาผลผลิต และการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า รวมทั้งการพัฒนา Young Farmer ให้เป็น Smart Farmer ที่มีความสามารถในการบริหารจัดการฟาร์มและมีศักยภาพด้านการตลาดที่เป็นทั้งผู้ผลิตและผู้จำหน่ายโดยตรง และการรวมกลุ่มเป็นวิสาหกิจและ SMEs จำหน่ายผ่านระบบการตลาดออนไลน์ (E – Commerce) และส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน

๑.๒) พัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร พัฒนาตลาดกลางสินค้าเกษตร โดยเฉพาะยางพารา ปาล์มน้ำมัน เพื่อเป็นแหล่งอ้างอิงราคาและศูนย์กลางการซื้อขายในพื้นที่ โดยพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถเชื่อมโยงแหล่งซื้อขายทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าทั้งระบบ Online และ Offline

๑.๓) ส่งเสริมให้เกษตรกรรายย่อยปรับระบบการผลิตให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ส่งเสริมการทำเกษตรยั่งยืน อาทิ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เป็นเกษตรปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการปลูกพืชที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และความต้องการของตลาด ร่วมกับการปลูกพืชเศรษฐกิจหลักของภาค (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน) และการทำปศุสัตว์ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาด เพื่อเพิ่มรายได้และลดความเสี่ยงจากความผันผวนด้านราคา รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ในการวางแผนการผลิตและการบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) และยกระดับเกษตรกรรายย่อยไปสู่ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรมืออาชีพ (Smart Entrepreneur)

๒) ยกระดับอุตสาหกรรมประมง การเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งเพื่อการส่งออกและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่จังหวัดปัตตานี และนราธิวาส โดยพัฒนาเพื่อยกระดับศูนย์วิจัยและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นศูนย์กระจายพันธุ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบมาตรฐานการจัดการฟาร์ม (Good Agriculture Practice : GAP และ Code of Conduct : CoC) รวมทั้งกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ มีสุขอนามัยที่ได้มาตรฐานและเป็นไปตามกฎและกติกาสากล

ตลอดจนการพัฒนาาระบบตลาด รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลายและได้มาตรฐานสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางการตลาดและเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญให้กับภาคใต้ได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองต่อตลาดเฉพาะ (Niche Market)

๓) ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ เพื่อเพิ่มความมั่นคงทางอาหาร สร้างอาชีพและเพิ่มรายได้ในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส โดยการวิจัยพัฒนาปรับปรุงพันธุ์เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์ที่มีพันธุกรรมดีและกระจายสัตว์พันธุ์ดีไปยังเกษตรกร การส่งเสริมและขยายการเลี้ยงไก่เบตง โคเนื้อ และแพะ ให้เพียงพอต่อการบริโภคในพื้นที่ สนับสนุนโรงฆ่าและที่ได้มาตรฐาน ถูกหลักสุขอนามัย และส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม อาทิ นมแพะพาสเจอร์ไรส์ ไอศกรีม และเครื่องสำอาง รวมทั้งสนับสนุนการเลี้ยงปศุสัตว์ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตมุสลิมให้เป็นวัตุดิบสำหรับแปรรูปที่ได้มาตรฐานฮาลาล และมาตรฐานสากลเพื่อบริโภคในท้องถิ่นและส่งออก

๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ/เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) และการส่งเสริมการทำธุรกิจการเกษตรแบบครบวงจร มีการเชื่อมโยงเครือข่ายในรูปแบบคลัสเตอร์ และบริหารจัดการร่วมกันในรูปแบบเกษตรแปลงใหญ่เพื่อลดต้นทุนการผลิต และร่วมกันจัดหาปัจจัยการผลิต เครื่องจักรและอุปกรณ์การเกษตรสมัยใหม่ สนับสนุนสร้างและพัฒนาองค์กร สถาบันเกษตรกรและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตรให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต และเทคโนโลยีดิจิทัล อาทิ เกษตรแม่นยำ เพื่อลดความเสียหายจากภัยพิบัติ และความเสียหายกรณีเกิดโรคระบาด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในการวางแผนการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด และมีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งความรู้และแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมและทั่วถึงเพื่อให้มีเงินทุนหมุนเวียนในระบบฐานราก รวมทั้งพัฒนาผู้ประกอบการ และ SMEs ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจ Startup และการพัฒนาความเชื่อมโยงธุรกิจตามแนวพระราชรัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากล และสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

๕) ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีฐานชีวภาพ และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตภาคการเกษตร โดยการส่งเสริมการนำผลการวิจัยด้านเทคโนโลยีชีวภาพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป และการเก็บรักษา อาทิ การใช้เทคโนโลยีฐานชีวภาพในการผลิตสินค้าเกษตร การใช้เทคโนโลยีฐานชีวภาพในอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และส่งเสริมการเชื่อมโยงการพัฒนาเครือข่ายนวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อวิจัยพัฒนาการออกแบบ พัฒนาและแปรรูปสินค้าเกษตรโดยการใช้เทคโนโลยีชีวภาพเพื่อรักษาคุณภาพสินค้า รวมทั้งการสร้างผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ที่หลากหลาย

๖) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า (Brand) ผลผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะสินค้าที่ใช้วัตถุดิบทางการเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ประจำถิ่นและประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น นวัตกรรม ในการผลิตบรรจุภัณฑ์ การขึ้นทะเบียนและคุ้มครองสิทธิให้กับสินค้า เพื่อจำหน่ายสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่ม

สูง รวมทั้งนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า สร้างตราสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ อาทิ ไก่เบตง และปลากุเลา รองรับการท่องเที่ยวเชิงอาหาร เป็นต้น และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และส่งออกไปยังตลาดโลก

๗) พัฒนาพื้นที่อำเภอหนองจิกต่อเนื่องอำเภอเมืองปัตตานี ให้เป็นเขตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปปาล์มน้ำมัน ยางพารา มะพร้าว และการเพาะเลี้ยงชายฝั่งและอุตสาหกรรมแปรรูปประมงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมหนองจิกและนิคมอุตสาหกรรมบานา ส่งเสริมการประมงและการแปรรูปที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสนับสนุนผู้ประกอบการให้มาลงทุนในพื้นที่โดยการให้สิทธิพิเศษ มาตรการทางการเงินและการคลัง

๘) พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำลุ่มน้ำเพื่อป้องกันความเสียหายพื้นที่เศรษฐกิจและสร้างความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการออกแบบระบบน้ำในลุ่มน้ำหลักและพัฒนาระบบโครงข่ายน้ำของภาค (ลุ่มน้ำปัตตานี แม่น้ำสายบุรี และลุ่มน้ำบางนรา) พัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพระบบกักเก็บน้ำและระบบกระจายน้ำ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย รวมทั้งจัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำตามธรรมชาติให้มีความสะอาดเหมาะสมสำหรับการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่เพื่อการอุปโภคบริโภคอุตสาหกรรมและการเกษตร รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการน้ำเพื่อกระจายประโยชน์ที่เป็นธรรมให้กับทุกภาคส่วน

๙) สนับสนุนการปรับปรุงท่าเทียบเรือปัตตานีให้มีมาตรฐาน สามารถรองรับการขนส่งสินค้า Feeder ไปยังท่าเรือของมาเลเซียและอินโดนีเซียได้ ปรับปรุงร่องน้ำเพื่อรองรับเรือขนาดใหญ่สำหรับท่าเรือปัตตานีและท่าเรือจังหวัดนราธิวาส การก่อสร้างคันกันคลื่น พัฒนาระบบการให้บริการด้านการขนส่งทางเรือและระบบโลจิสติกส์ที่ได้มาตรฐาน และส่งเสริมการใช้ท่าเรือในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการบริหารจัดการท่าเรือแบบมีส่วนร่วมจากชุมชนโดยรอบในพื้นที่ เพื่อให้การพัฒนาการเดินทางเรือสินค้าตามแนวชายฝั่งมีการเติบโตอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑๐) ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการผลิตและบริการในพื้นที่ และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และพัฒนาสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์จากฐานทรัพยากรการเกษตร และทรัพยากรชีวภาพ รวมทั้งการจัดการทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติโดยชุมชนมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืน และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยใช้เทคโนโลยีและรูปแบบที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และการจัดระเบียบกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสิ่งปลูกสร้างบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลเพื่อลดผลกระทบต่อการกัดเซาะบริเวณชายฝั่ง รวมทั้งจัดการฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนทางการเกษตรที่เหมาะสม และระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๖.๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเมืองสุโขทัย-ลก และเมืองเบตง ให้เป็นเมืองการค้าและเมืองท่องเที่ยวชายแดน และพัฒนาเมืองยะลาให้เป็นเมืองนำอยู่และศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้ชายแดน

(๖.๒.๑) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒ - ๒๕๖๕
รายได้การท่องเที่ยวภายใต้ชายแดน	๖,๔๖๙.๓๔ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ขยายตัว ร้อยละ ๑๑.๗๙	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐
มูลค่าการค้าภาคใต้ชายแดน	๗,๕๕๔.๖๕ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ หดตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๕.๖๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๔	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๕๐

(๖.๒.๒) แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณด่านชายแดนให้เพียงพอและได้มาตรฐาน รวมทั้งพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงเข้าสู่ด่านให้มีมาตรฐาน การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการขนส่งระหว่างประเทศ จัดระเบียบการใช้พื้นที่บริเวณด่านชายแดน ชุมชนและพื้นที่หลังด่านให้เหมาะสม อาทิ โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโล-ลกบริเวณชายแดนสุโขทัย-ลกและด่านชายแดนตากใบ และเร่งรัดการก่อสร้างด่านชายแดนบูเก๊ะตา รวมทั้งการจัดหาที่ดินเพื่อรองรับการขยายตัวในอนาคต

๒) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมให้มีความเชื่อมโยงและมีมาตรฐานทั้งทางบก และทางอากาศ อาทิ

๒.๑) ทางบก พัฒนาโครงข่ายถนนสายหลัก สายรอง และการขนส่งทางรางให้มีมาตรฐาน และมีความปลอดภัย สามารถเชื่อมโยงและอำนวยความสะดวกในการเดินทางและการขนส่งสินค้าได้ทุกระบบ อาทิ สายนราธิวาส-สุโขทัย-ลก สายเมืองยะลา-เบตง รวมทั้งพัฒนาและสร้างความร่วมมือในการเชื่อมโยงการเดินทาง การขนส่งสินค้าและการท่องเที่ยวจากสถานีรถไฟสุโขทัย-ลก เชื่อมต่อไปยังประเทศมาเลเซีย และวางระบบการกำกับดูแลการขนส่งให้มีมาตรฐานความปลอดภัย

๒.๒) ทางอากาศ ปรับปรุงท่าอากาศยานนราธิวาส และการก่อสร้าง สนามบินเบตงให้แล้วเสร็จตามเป้าหมาย รองรับปริมาณความต้องการเดินทางและขนส่งสินค้าทางอากาศ และสนับสนุนการพัฒนาเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งชายแดน และการเดินทางท่องเที่ยวเมืองเบตงกับ แหล่งธรรมชาติและวัฒนธรรมของพื้นที่ตอนในของภาค เมืองเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน (ปีนัง โกตาบารู รัฐกลันตัน) และแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงของประเทศ

๓) พัฒนาเมืองยะลาให้เป็นเมืองนำอยู่และศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาค โดย การจัดทำแผนแม่บทเชิงพื้นที่เพื่อเป็นเมืองศูนย์กลางความเจริญของภาค พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบ บริการสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการให้ครอบคลุมและทั่วถึง เพียงพอกับความต้องการของประชาชน สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองอัจฉริยะ เพื่อสนับสนุน การต่อยอดการพัฒนาฐานเศรษฐกิจเดิม ได้แก่ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอุตสาหกรรม การเกษตรครบวงจรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งวางแผนการสงวนและเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อให้เป็นเมือง นำอยู่ เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคม และการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ สามารถลดความเหลื่อมล้ำ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ทุกกลุ่ม เพื่อเตรียมพร้อมจังหวัดยะลาให้เป็นศูนย์กลางทาง เศรษฐกิจของภาค ในช่วงปี ๑๖ - ๒๐

๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยปรับปรุงภูมิทัศน์ สิ่ง อำนวยความสะดวก และบริการที่เพียงพอและได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย ควบคู่กับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และจัดเก็บข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพโดยเฉพาะชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่นอย่างเป็นระบบ เพื่อลดอัตรา การถูกคุกคามของสัตว์ป่าและพันธุ์พืชที่ใกล้จะสูญพันธุ์ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยว ที่หลากหลายและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยเน้นการส่งเสริมกระบวนการบริหารจัดการท่องเที่ยว โดยชุมชนแบบมีส่วนร่วม และการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่ใช้ความโดดเด่นของสังคมพหุวัฒนธรรม อาทิ การท่องเที่ยวเมืองเก่า จังหวัดปัตตานี เมืองเก่า จังหวัดยะลา และเมืองเก่า จังหวัดนราธิวาส การท่องเที่ยว เชิงนิเวศสู่ศูนย์ศึกษาและเรียนรู้ธรรมชาติระดับประเทศ (ป่าฮาลา-บาลา) การท่องเที่ยวเชิงอาหาร เชิง เกษตร และการท่องเที่ยวชุมชน สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริการ เช่น ที่พัก มัคคุเทศก์ เป็นต้น การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และการสร้างเครือข่ายบริหารจัดการ และเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกภาค และประเทศเพื่อนบ้าน (เบตง-ปีนัง) (สุโหลงโก-ลก - โกตาบารู รัฐกลันตัน)

๕) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวชายแดนและส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องการท่องเที่ยว อาทิ การบำบัดรักษาทางการแพทย์ด้วยสมุนไพรและน้ำพุร้อน (อำเภอเบตง) โดยพัฒนาและยกระดับมาตรฐาน การให้บริการสู่สากลที่คำนึงถึงความสะอาด สวยงาม และมาตรฐานสุขอนามัย บริการด้านการศึกษา และ ศูนย์ดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ (Nursing Home Care) รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเมืองท่องเที่ยวชายแดน (เบตง) เมือง การค้าชายแดน (สุโหลงโก-ลก) โดยพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอและได้มาตรฐาน อาทิ ไฟฟ้าที่เพียงพอ และโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเพื่อเพิ่มช่องทางการตลาด สนับสนุนเครื่องมือและอุปกรณ์สนับสนุน

ความปลอดภัยนักท่องเที่ยว สนับสนุนการพัฒนาธุรกิจบริการท่องเที่ยวตลอดห่วงโซ่คุณค่า รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและผู้ประกอบการธุรกิจบริการท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมธุรกิจการค้าชายแดน โดยการจัดหาที่ดินรองรับการพัฒนาการค้าชายแดน และการจัดตั้งตลาดกลางสินค้าเกษตรเมืองชายแดน และกำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่เหมาะสมให้กับผู้ประกอบการ

๗) เร่งรัดการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษนาหว้าให้เป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ของภาค เพื่อรองรับการค้าการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ รวมทั้งโครงข่ายคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงทั้งระบบถนน ระบบราง รวมทั้งทางน้ำและทางอากาศกับพื้นที่โดยรอบและประเทศเพื่อนบ้าน และระบบจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการลงทุน การให้สิทธิประโยชน์ทั้งด้านภาษีและมีใช้ภาษีในระดับเหมาะสมเพื่อจูงใจให้นักลงทุน การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ กำหนดการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อรองรับกิจกรรมเป้าหมายและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสนับสนุนและยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

(๖.๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

(๖.๓.๑) ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒ - ๒๕๖๕
สัดส่วนคนจน ภายใต้ชายแดน	ปี ๒๕๕๙ ร้อยละ ๓๒.๗๗ สัดส่วนคนจนเฉลี่ย ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ร้อยละ ๓๐.๙๐	ลดลงน้อยกว่า ร้อยละ ๓๐.๙๐	ลดลงน้อยกว่า ร้อยละ ๓๐.๐๐	ลดลงน้อยกว่า ร้อยละ ๒๙.๐๐	ลดลงน้อยกว่า ร้อยละ ๒๘.๐๐	ลดลงน้อยกว่า ร้อยละ ๒๘.๐๐
อัตราการว่างงาน ภาคใต้ชายแดน	ปี ๒๕๕๙ ร้อยละ ๒.๗ อัตราการว่างงาน เฉลี่ย ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ร้อยละ ๑.๖๗	ลดลง ร้อยละ ๒.๐๐	ลดลง ร้อยละ ๒.๐๐	ลดลง ร้อยละ ๒.๐๐	ลดลง ร้อยละ ๒.๐๐	ลดลง ร้อยละ ๒.๐๐

(๖.๓.๒) แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและสนับสนุนทักษะฝีมือแรงงาน ทั้งในระบบและนอกระบบ การศึกษาให้สอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคลและความต้องการของตลาดทั้งในพื้นที่และต่างประเทศ ทั้งทักษะฝีมือ ทักษะด้านเทคโนโลยี และทักษะด้านภาษาเพื่อรองรับการพัฒนาเขต

อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เมืองการค้าและเมืองท่องเที่ยวชายแดน และพัฒนาทักษะแรงงานที่ขาดแคลนในพื้นที่เพื่อทดแทนการนำเข้าแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ การจัดตั้งศูนย์ฝึกแรงงานประมง สนับสนุนผู้ประกอบการจ้างงานสำหรับผู้ที่ได้รับการพัฒนาทักษะแรงงานในพื้นที่ และสนับสนุนแรงงานที่มีทักษะเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่

๒) พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยสนับสนุนการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ โดยสร้างโอกาสในการเรียนระดับอาชีวศึกษาที่มีการพัฒนาทักษะการทำงานพร้อมการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างกำลังคนที่มีสมรรถนะสูง สำหรับอุตสาหกรรม New Growth Engine เพื่อรองรับอุตสาหกรรมไทยแลนด์ ๔.๐ และสนับสนุนการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพทุกระดับ รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ และพัฒนากระบวนการเรียนการสอน โดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาที่ทันสมัย อาทิ สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction : CIA) บทเรียนออนไลน์ E – learning หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ Electronic Book : E – Book ห้องเรียนเสมือนจริง (Visual Classroom) และสื่อหลายมิติ เป็นต้น เพื่อยกระดับการศึกษาขยายโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนในชุมชน รวมทั้งการพัฒนาศูนย์เรียนรู้นอกระบบและตามอัธยาศัยด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ให้ครอบคลุมและทั่วถึง เพื่อสร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้กับเยาวชนและประชาชนทั่วไปในพื้นที่ให้สามารถพัฒนาศักยภาพในการประกอบอาชีพของชุมชน และเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในอนาคต

๓) ส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพของประชาชนทุกวัย โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและเฝ้าระวังการเกิดโรค การให้ความรู้ในการดูแลสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์และทักษะการเลี้ยงดูทารก เพื่อป้องกันและลดอัตราการตายของมารดาและทารกหลังการคลอดในพื้นที่ การพัฒนาและสร้างระบบรับมือและปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของสถานพยาบาลในชุมชน พัฒนาระบบบริการปฐมภูมิให้มีคุณภาพและเชื่อมโยงถึงชุมชนและครัวเรือน พัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินและระบบส่งต่อผู้ป่วยที่มีประสิทธิภาพ และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยในการขยายการให้บริการ การสนับสนุนกิจกรรมสุขภาพให้กับเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา ด้านการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐาน เพื่อสนับสนุนให้กีฬาเป็นวิถีชีวิต รวมถึงการเตรียมความพร้อมด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจของผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมสูงวัยและสร้างเครือข่ายภาคประชาชนในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค ตลอดจนถ่ายทอดองค์ความรู้และส่งเสริมการรักษาโรคโดยใช้แพทย์ปัจจุบัน ควบคู่กับการพัฒนาการแพทย์ทางเลือกที่ใช้ภูมิปัญญาแพทย์พื้นบ้าน และการจัดตั้งศูนย์ผลิตสมุนไพรของภาคเพื่อพัฒนาพืชสมุนไพรของท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานผลิต อาทิ ขมิ้นชัน มะขามแขก ชุมเห็ดเทศ เถาวัลย์เปรียง และเพชรสังฆาต เป็นต้น

๔) ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน อาทิ เครื่องแต่งกายมุสลิม สินค้า OTOP โดยใช้ภูมิปัญญาและกลไกประชารัฐในการสนับสนุนความรู้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิต และการจัดการตลาด รวมทั้งสร้างเอกลักษณ์ของสินค้า ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มช่องทางการตลาด และสนับสนุนการตลาดผ่าน

ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E – commerce) การพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิต โดยดึงภูมิปัญญาชุมชน วิถีชีวิตต่อยอดการพัฒนาผลิตภัณฑ์เป็นของฝากที่ระลึก เชื่อมโยงการท่องเที่ยววิถีชุมชนของแต่ละท้องถิ่น เพื่อสร้างงาน เพิ่มรายได้ รวมทั้งส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนเพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน และลดต้นทุนการผลิต

๕) สร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรม โดยสร้างความเข้าใจและการยอมรับในการอยู่ร่วมกันของสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข อนุรักษ์ และรักษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมท้องถิ่นที่หลากหลาย สนับสนุนกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางศาสนาเพื่อเผยแพร่หลักคำสอนที่ดีงามให้แก่ประชาชน สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลรักษาความปลอดภัยของชุมชนและท้องถิ่น เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในภาคใต้

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนาจังหวัดภาคใต้ชายแดน

(๑) วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน “เกษตรก้าวหน้า การค้าชายแดน การท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่อาเซียน”

คำอธิบายวิสัยทัศน์ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ในปี ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาเพื่อให้บรรลุผลใน ๓ เรื่อง ประกอบด้วย

เมืองเกษตรก้าวหน้า ภาคเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ อาทิเช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ประมงชายฝั่ง ปศุสัตว์ และไม้ผล โดยในปี ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัด จะเป็นแหล่งผลิตยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ไม้ผล และปศุสัตว์ที่มีคุณภาพ ภาคประมงมีประสิทธิภาพในการจับถูกต้องตามหลักวิชาการและกฎหมาย โดยการส่งเสริมและวิจัยเพื่อคิดค้นนวัตกรรมและพัฒนาเทคโนโลยี การผลิต การแปรรูปยางพารา ไม้ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล ให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม และสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนให้กับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

การค้าชายแดน หลังปี ๒๕๖๔ จะมีมูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้นในอัตราส่วนที่สูงขึ้น ร้อยละ ๖ ของมูลค่าเดิม โดยอาศัยศักยภาพของจังหวัดชายแดน คือ จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นที่ตั้งของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ด่านชายแดนไทย – มาเลเซีย รวมถึงเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ โดยพัฒนาให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น สามารถรองรับการขนส่งและการค้าทั้งในและนอกประเทศและสู่กลุ่มประเทศอาเซียน สามารถดึงดูดนักลงทุนเข้ามาลงทุนในพื้นที่ให้เกิดการจ้างงาน สร้างรายได้และการเติบโตทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

การท่องเที่ยว หลังปี ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐาน มีเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวระดับประเทศและอาเซียน การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การบริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล มีระบบการตลาดและประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย

(๒) จุดยืนในการพัฒนา (Positioning)

(๒.๑) สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าด้านเกษตร (อาทิเช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ไม้ผล ข้าว ประมง และปศุสัตว์)

(๒.๒) ส่งเสริมการค้า การลงทุน ในเขตพื้นที่เศรษฐกิจ เมืองชายแดน เมืองต้นแบบ

(๒.๓) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม

(๓) ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน “เกษตรก้าวหน้า การค้าชายแดน การท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่อาเซียน”

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

เป้าประสงค์ รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมาย รวม ๕ ปี	ข้อมูลฐาน	เป้าหมายรายปี				
			๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
มูลค่าผลิตภัณฑ์ มวลรวมกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ ชายแดน มี มูลค่าเพิ่มขึ้น	อัตราการ ขยายตัวมูลค่า ผลิตภัณฑ์มวล รวมของกลุ่ม จังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒.๕	อัตราการขยายตัว ค่าผลิตภัณฑ์มวล รวมกลุ่มจังหวัด เฉลี่ยปี ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘ ร้อยละ ๑.๕ (มูลค่าเฉลี่ย ๕ ปี ๑๓๖,๐๘๒ ล้านบาท)	-	-	๑.๕ (๑๓๘,๑๒๓)	๒.๐ (๑๓๘,๘๐๓)	๒.๕ (๑๓๙,๔๘๓)

หมายเหตุ : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดฯ จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๒๕๖๐

(๔) ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

วัตถุประสงค์/เป้าหมายและตัวชี้วัด/แนวทางการพัฒนา

(๔.๑) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาศักยภาพการผลิตภาคเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร

แปรรูป และการตลาด

เป้าประสงค์ เชิง ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/ เป้าหมาย รวม ๕ ปี	ข้อมูลฐาน	เป้าหมายรายปี				
			๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
เพิ่มผลผลิต สินค้าและ สร้าง มูลค่าเพิ่ม ผลผลิตด้าน เกษตร (ยาง	๑. ผลผลิต ยางพารา เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไร ละ ๕ กิโลกรัม จากค่าฐาน	ผลผลิต (ปี ๒๕๕๙) ๒๓๕ กิโลกรัม/ไร่	-	-	๒๔๐	๒๔๕	๒๕๐

(๔.๑) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาศักยภาพการผลิตภาคเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร

แปรรูป และการตลาด (ต่อ)

เป้าประสงค์ เชิง ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/ เป้าหมาย รวม ๕ ปี	ข้อมูลฐาน	เป้าหมายรายปี				
			๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
พารา ปาล์ม น้ำมัน มะพร้าว ไม้ผล ข้าว ประมง และปศุสัตว์) เพิ่มขึ้น	๒. ผลผลิต ปาล์มน้ำมัน เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไร่ ละ ๒๐๐ กิโลกรัมจากค่า ฐาน	ผลผลิต ปี ๒๕๕๙ จำนวน ๑,๒๘๒ กิโลกรัม/ไร่	-	-	๑,๔๘๒	๑,๖๘๒	๑,๘๘๒
	๓. ปริมาณการ เลี้ยงปศุสัตว์ (แพะ/โค/แกะ) สายพันธุ์ดี เพิ่มขึ้น ๓ สาย พันธุ์	NA	-	-	๑	๒	๓
	๔. พื้นที่การ ปลูกมะพร้าว จำนวน ๓,๐๐๐ ไร่	NA	-	-	๑,๐๐๐ ไร่	๒,๐๐๐ ไร่	๓,๐๐๐ ไร่
	๕. พื้นที่ปลูกไม้ ผล (ลองกอง ทุเรียน เงาะ มังคุด) เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ของพื้นที่ปลูก	พื้นที่ปลูกไม้ ผลกลุ่มจังหวัด ภาคใต้ ชายแดน ปี ๒๕๕๘ จำนวน ๒๕๑,๓๑๕ ไร่	-	-	๓ %	๖ %	๑๐ %
	๖. ผลผลิตข้าว นาปีเพิ่มขึ้น ไร่ ละ ๒๕ กิโลกรัม รวม ๗๕ กิโลกรัม	ผลผลิตข้าวนา ปี ประจำปี ๒๕๕๘ จำนวน ๓๗๕ กิโลกรัมต่อไร่	-	-	๔๐๐ กก./ไร่	๔๒๕ กก./ไร่	๔๕๐ กก./ไร่

กลยุทธ์ ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

(๔.๑.๑) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว
ข้าว ไม้ผล ประมง และปศุสัตว์) โดยใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และการบริหารจัดการ

(๔.๑.๒) พัฒนาศักยภาพ เกษตรกร กลุ่มเครือข่าย สถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ ให้ดำเนินการในลักษณะการรวมกลุ่มหรือเกษตรแปลงใหญ่ เพื่อลดต้นทุน สร้างมูลค่าและเพิ่มอำนาจการต่อรอง

(๔.๑.๓) ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องภาคเกษตรโดยสนับสนุนเทคโนโลยีขั้นสูง ให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ และมีมูลค่าเพิ่ม

(๔.๑.๔) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร

(๔.๑.๕) ส่งเสริมช่องทางการเกษตร และการสร้างตราสินค้า (Brand) ผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ เพื่อเพิ่มมูลค่า

(๔.๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ส่งเสริมการค้า การลงทุน ในพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลฐาน	เป้าหมายรายปี				
			๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
มูลค่าการค้าขายแดนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเพิ่มขึ้น	มูลค่าการค้าขายแดนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖	มูลค่าการค้าขายแดนกลุ่มฯ ปี ๒๕๕๘ จำนวน ๘,๕๒๑.๘ ล้านบาท	-	-	๒ % (๘,๖๙๒.๒๓๖ ลบ.)	๔ % (๘,๘๖๒.๖๗๒ ลบ.)	๖ % (๙,๐๓๓.๑๐๘ ลบ.)
	วงเงินลงทุนภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗.๕	เงินลงทุนภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปี ๒๕๕๙ จำนวน ๑๗,๘๕๐ ลบ.	-	-	๒.๕ % (๑๘,๒๙๖.๒๕ ลบ.)	๕ % (๑๘,๗๔๒.๕๐ ลบ.)	๗.๕ % (๑๙,๒๔๒.๓๐ ลบ.)

กลยุทธ์ ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

(๔.๒.๑) ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ การบริหารจัดการน้ำ ระบบป้องกันอุทกภัย เพื่อรองรับการค้าการลงทุน

(๔.๒.๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก บริเวณด่านพรมแดน และเมืองชายแดน เมืองเศรษฐกิจที่สำคัญ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เขตอุตสาหกรรม เขตพัฒนาพิเศษ เฉพาะกิจ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

(๔.๒.๓) ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อสร้างมูลค่า และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ

(๔.๒.๔) ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องทุกสาขาการผลิตให้มีความเข้มแข็ง เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

(๔.๒.๕) พัฒนาและยกระดับทักษะฝีมือ เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้แก่ประชาชนในพื้นที่

(๔.๒.๖) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการพัฒนา

(๔.๓) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรม

และเมืองท่องเที่ยวชายแดน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลฐาน	เป้าหมายรายปี				
			๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น	รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖	รายได้จากการท่องเที่ยว ปี ๒๕๕๙ จำนวน ๖,๔๓๖.๖ ล้านบาท	-	-	๒ % (๖,๕๖๕.๓๓๐ ลบ.)	๔ % (๖,๖๙๔.๐๖๔ ลบ.)	๖ % (๖,๘๒๒.๗๙๖ ลบ.)

กลยุทธ์ ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

(๔.๓.๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ และจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวและบริการให้ได้มาตรฐาน สร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

(๔.๓.๒) ส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม อาทิเช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงอาหาร เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวชุมชน เป็นต้น

(๔.๓.๓) พัฒนาสินค้าและบริการที่เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดให้ผ่านการรับรองมาตรฐาน

(๔.๓.๔) ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี

(๑) จุดยืน และตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด (Strategic positioning) ประกอบด้วย ๕ จุดยืน ดังต่อไปนี้

(๑.๑) การพัฒนาจังหวัดเป็นศูนย์กลางการค้าอาหารสด อาหารแช่แข็ง อาหารแปรรูป ทั้งในรูปแบบการค้าในประเทศ การค้าต่างประเทศ และการค้าบนระบบดิจิทัล มีความเติบโตอย่างมั่นคงของอุตสาหกรรมเกษตร ๔ ด้าน คือ อุตสาหกรรมพืชพลังงาน อุตสาหกรรมประมง อุตสาหกรรมปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมยางพารา

(๑.๒) การพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งโรงงานแปรรูปอาหารสุขภาพ และอาหารฮาลาล ที่มีคุณภาพ มาตรฐานการส่งออก และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑.๓) การพัฒนาให้เป็นเมืองการค้าส่ง ค้าปลีก และการบริการของจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เชื่อมโยงการค้าจังหวัดชายแดนภาคใต้ กับอาเซียนตอนใต้ และเป็นเมืองที่มีความทันสมัยรองรับสังคมดิจิทัล เป็นจุดเชื่อมโยงจังหวัดชายแดนภาคใต้

(๑.๔) การพัฒนาปัตตานีให้เป็นสังคมแห่งความหลากหลายของวัฒนธรรมมุสลิม พุทธและวัฒนธรรมจีน ประชาชนในจังหวัดปัตตานีมีศักยภาพในการพัฒนาตนเองให้มีความเป็นอยู่ที่ดี

(๑.๕) การพัฒนาหมู่บ้านให้มีศักยภาพในการจัดการพื้นที่ให้มีความสงบเรียบร้อย พัฒนาคุณภาพคน สร้างวินัยประชาชน และปรับภูมิทัศน์สร้างเมืองให้สะอาด

(๒) วิสัยทัศน์จังหวัดปัตตานี (Vision)

“เมืองเกษตรอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ฮาลาลคุณภาพของประเทศ เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่สันติสุข”

คำอธิบายวิสัยทัศน์

การกำหนดจุดหมายปลายทาง (Ends) ในการพัฒนาจังหวัดปัตตานีแบบบูรณาการ ที่ให้ความสำคัญกับการนำความหลากหลายทางด้านวิถีชีวิต จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ความเชื่อ วิธีคิด และมุมมองต่าง ๆ ที่สามารถเชื่อมโยงหลวมมิติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่จังหวัดปัตตานีให้เห็นเป็นภาพรวม (Holistic) ของการพัฒนาที่มุ่งเน้นความสมดุลระหว่างความพอเพียงกับความสามารถในการพัฒนาให้ก้าวทันโลกยุคใหม่โดยวางสถานะ (Positioning) ของจังหวัดปัตตานีให้เป็นแหล่งผลิตผลการเกษตรและผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพบนพื้นฐานการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมั่นคงของประชาชน

เมืองเกษตรอุตสาหกรรม หมายถึง ความสำเร็จของการพัฒนาจังหวัดเป็นศูนย์กลางการค้าอาหารสด อาหารแช่แข็ง อาหารแปรรูป ทั้งในรูปแบบการค้าในประเทศ การค้าต่างประเทศ และการค้าบนระบบดิจิทัล มีความเติบโตอย่างมั่นคงของอุตสาหกรรมเกษตร ๔ ด้าน คือ อุตสาหกรรมพืชพลังงาน อุตสาหกรรมประมง อุตสาหกรรมปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมยางพารา เป็นเมืองแห่งโรงงานแปรรูปอาหารสุขภาพและอาหารฮาลาลที่มีคุณภาพ มาตรฐานการส่งออก เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่เชื่อมโยงกับนานาชาติ มีความเข้มแข็งทางการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ ของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ทั้งในระดับครัวเรือน แปลงย่อย แปลงใหญ่ และวิสาหกิจ

ผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพของประเทศ หมายถึง เมืองที่มีความมุ่งมั่นในการนำปรัชญาวิถีปฏิบัติของศาสนาอิสลามในส่วนของฮาลาลมาใช้เป็นธงนำ (Flagship) ในการพัฒนาที่มุ่งไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ตั้งอยู่บนรากฐานของลักษณะภูมิสังคมแบบพหุวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน โดยการนำหลักคิดในการผลิตและดำเนินวิสาหกิจที่สะอาดปราศจากสิ่งสกปรก ปฏิกูลหรือสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นที่รังเกียจโดยบัญญัติของศาสนาอิสลาม รวมทั้งศาสนาอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน อาทิ อาหารเจของคนเชื้อสายจีนในปัตตานี มาเป็นกรอบอ้างอิงในการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการผลิตเพื่อการบริโภคในชุมชนท้องถิ่นของตนอย่างพอเพียง และการผลิตเชิงพาณิชย์ที่กำหนดให้สินค้าและบริการของฮาลาลเป็นผลผลิตหลัก (Major Product) ในการเจาะตลาดเก่าและสร้างตลาดใหม่ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ (Niche Market) โดยมีเป้าหมายเป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ฮาลาล ซึ่งผลิตภัณฑ์ฮาลาลประกอบด้วย อาหารฮาลาล ผลิตภัณฑ์ฮาลาล แฟชั่นมุสลิม เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับสตรี และบริการ

ฮาลาลเพื่อไปสู่การเป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากลเป็นผลิตภัณฑ์ตราสัญลักษณ์ของจังหวัดที่สร้างงาน สร้างรายได้แก่จังหวัด

เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่สันติสุข หมายถึง ปัตตานีเป็นสังคมแห่งความหลากหลายของวัฒนธรรมมุสลิม พุทธ และวัฒนธรรมจีน ประชาชนในจังหวัดปัตตานีมีความกินดีอยู่ดี มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย สุขภาพดี มีอาชีพมั่นคงและรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต รวมทั้งสภาพครอบครัวที่อบอุ่น

เยาวชน ประชาชนมีคุณภาพ มีความตื่นรู้ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงอย่างเท่าทัน และคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ที่ดีงามของปัตตานี เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ เมืองแห่งการศึกษา เมืองที่มีศักยภาพทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ประชาชนมีทักษะสากล (ภาษาอังกฤษ และเทคโนโลยีสารสนเทศ) และพร้อมสู่สังคมดิจิทัล

ระบบบริการของรัฐทุกระดับมีคุณภาพ ธรรมาภิบาลโดดเด่นในการมีส่วนร่วมของประชาชน และการพัฒนาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานอย่างเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาให้เกิดความยั่งยืน

ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และสามารถแสดงออกถึงวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของตนเองได้อย่างเสรีมีความเข้มแข็งของหมู่บ้านในการจัดการตนเองให้มีความปลอดภัย สงบเรียบร้อย และมีความมั่นคงในพื้นที่ ประชาชนอยู่อย่างเข้าใจซึ่งกันและกัน และภาคภูมิใจในพื้นที่ มีความเป็นพลเมืองปัตตานี พลเมืองประเทศที่เข้มแข็ง ภัยคุกคามต่อจังหวัดในทุกประเภทได้รับการจัดการให้ลดลงในทั่วทุกพื้นที่ อย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และยั่งยืน

มีความเข้มแข็งของศาสนา ประชาชนมีหลักยึดและวิถีชีวิตบนฐานของหลักธรรมของศาสนา และความหลากหลายประเพณี และวัฒนธรรมมุสลิม พุทธ และจีน และความมีประสิทธิภาพในการบูรณาการภารกิจความมั่นคงในทุกระดับด้วยคุณภาพของบุคลากรและระบบงานที่ทันสมัย ได้รับการยอมรับ เชื่อมมั่นไว้วางใจจากประชาชน

(๓) เป้าประสงค์รวมของยุทธศาสตร์ (Ultimate Goal)

เป้าประสงค์รวมของยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๒ เป้าประสงค์รวมที่สำคัญ คือ ด้านเศรษฐกิจ และด้านความมั่นคงสันติสุข และมีตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย ดังต่อไปนี้

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด	ผลงานที่ผ่านมา	ค่าเป้าหมาย				พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔	ผู้รับผิดชอบ ตัวชี้วัด
			๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔		
เศรษฐกิจจังหวัดปัตตานีเติบโตอย่างต่อเนื่อง	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	- ๒.๐๗	๑	๑	๑	๑	๑	สนง.คลังจังหวัดปัตตานี

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด	ผลงานที่ผ่านมา	ค่าเป้าหมาย				พ.ศ. ๒๕๖๑ -	ผู้รับผิดชอบ ตัวชี้วัด
			๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๔	
มีความมั่นคง มั่งคั่งทาง เศรษฐกิจ	รายได้ต่อหัว ของ ประชากร เฉลี่ยต่อ หัวต่อปี	๒.๗๗	๒.๘๐	๓.๐๐	๓.๒๐	๓.๕๐	๓.๑๓	สนง.คลัง จังหวัด ปัตตานี
ปัตตานีมี ความสันติ สุขเพิ่มมากขึ้น	ร้อยละของ เหตุการณ์ ความไม่สงบ ที่ลดลง	๑๕.๒๖	๒๕	๓๐	๓๕	๔๐	๓๒.๕	ที่ทำการ ปกครอง จังหวัด ปัตตานี
ประชาชนมี คุณภาพชีวิต และมีความ มั่นคงมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง	ร้อยละของ ประชากรที่ อยู่ได้เส้น ความยากจน ลดลง	๓๙.๑๕	๓๕	๓๓	๓๐	๒๘	๓๑.๕๐	สนง.พัฒนา ชุมชน จังหวัด ปัตตานี

(๔) ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

ประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ ๓ ประเด็น และน้ำหนักในการพัฒนาในรอบแผน ๔ ปี ดังต่อไปนี้

(๔.๑) การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากฐานเกษตรอุตสาหกรรม ผลผลิตฮาลาล การค้า การบริการ และการท่องเที่ยว (น้ำหนักร้อยละ ๔๐)

(๔.๒) การพัฒนาสังคม ชุมชนที่น่าอยู่ และทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน (น้ำหนักร้อยละ ๓๐)

(๔.๓) การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงเมืองสู่นานาชาติ (น้ำหนักร้อยละ ๓๐)

(๔.๑) การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากฐานเกษตรอุตสาหกรรม ผลผลิตฮาลาล การค้า การบริการ และการท่องเที่ยว (น้ำหนักร้อยละ ๔๐)

(๔.๑.๑) เป้าประสงค์

๑) ผลผลิตทางการเกษตรเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและคุณภาพมีศักยภาพทางการตลาด

๒) ผลิตภัณฑ์ฮาลาลมีคุณภาพ มีคุณค่า และมีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๓) ปัตตานีเป็นเมืองที่นำลงทุน การค้า การบริการ เติบโตอย่างต่อเนื่อง

๔) เกษตรอุตสาหกรรม การค้า การบริการ และการท่องเที่ยวสร้างรายได้ สร้างงาน และสร้างโอกาสแก่ชุมชน ประชากร

(๔.๑.๒) ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

ตัวชี้วัด	ผลงานที่ผ่านมา	ค่าเป้าหมาย (พ.ศ.)				ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	
๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมวลรวมภาคเกษตร	- ๔.๙๐	๐.๑๕	๐.๑๕	๐.๑๕	๐.๑๕	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดปัตตานี
๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิตที่ดีและเหมาะสม (GAP)						สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดปัตตานี
- พืช	- ๕๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	
- ประมง	๑๘	๕	๕	๕	๕	
๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ฮาลาล	- ๑.๘๑	๐.๑๕	๐.๒๕	๐.๕	๑	สนง.พาณิชย์ จังหวัดปัตตานี
๔) จำนวนผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่ได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าสู่การค้า	๔ (+๒)	๖	๘	๑๐	๑๒	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดปัตตานี
๕) อัตราการขยายตัวของรายได้เพิ่มขึ้นจากการค้า การบริการ และการท่องเที่ยว						สนง.พาณิชย์ จังหวัดปัตตานี
- การค้าส่ง ค่าปลีก	๑.๘๘	๒	๒	๒	๒	
- การท่องเที่ยว	๒ - ๕	๒	๓	๔	๕	
๖) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการสร้างงานอาชีพแก่ประชาชนจากเกษตรอุตสาหกรรมในระบบประกันสังคม (อุตสาหกรรมพืชพลังงาน, อุตสาหกรรมปศุสัตว์, อุตสาหกรรมยางพารา)	๒๒,๗๙๙ (ราย)	๐.๕	๑	๑.๕	๒	สนง.ประกันสังคม จังหวัดปัตตานี

(๔.๑.๓) กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการพัฒนาของประเด็นยุทธศาสตร์ สามารถจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ และกำหนดกลยุทธ์ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังนี้

๑) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมและองค์ความรู้ในระบบการผลิตทางเกษตรให้สอดคล้องกับภูมิสังคม และการแข่งขันได้ (ต้นทาง)

๒) ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจ อาหารเพื่อสุขภาพ และผลผลิตทางการเกษตรทางเลือกใหม่ป้อนสู่เกษตรกรอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับตลาดผู้บริโภคและการพัฒนารองรับประชาคมอาเซียนและการแข่งขันในประชาคมโลก (ต้นทาง)

๓) พัฒนาและสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน ด้วยกลไกสหกรณ์ การรวมกลุ่ม การจัดการแปลงใหญ่ และการผลิตด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้สามารถพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน (ต้นทาง)

๔) พัฒนาคุณภาพแรงงานของจังหวัด การพัฒนาระบบบริการแรงงาน สวัสดิภาพแรงงาน รองรับการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม เมืองการค้าและการบริการ และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด และนานาชาติ (ต้นทาง)

๕) สร้างผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการใหม่ วิสาหกิจชุมชน สู่เมืองเกษตรอุตสาหกรรม และเมืองแห่งการค้าการขาย และบริการที่เข้มแข็ง เชื่อมโยงอาเซียนและนานาชาติ (ต้นทาง)

๖) สร้างภาพลักษณ์ สื่อสารและประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้วยช่องทางที่หลากหลาย สร้างความเชื่อมั่นแก่นักลงทุน คู่ค้า และนักท่องเที่ยว ด้วยมาตรการกลไกเชิงพื้นที่ และแนวนโยบายแห่งรัฐ (ต้นทาง)

๗) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริการรัฐรองรับการพัฒนาเมืองเกษตรอุตสาหกรรมก้าวหน้าและครบวงจร และอาหารฮาลาล ผลิตภัณฑ์ฮาลาล และอุตสาหกรรมฮาลาลสู่ระดับสากล (กลางทาง)

๘) เสริมสร้างมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ป่าเขา นิเวศน์ทางทะเล การท่องเที่ยวทางศาสนา วัฒนธรรม รองรับการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดและนานาชาติ (กลางทาง)

๙) สร้างแบรนด์พรีเมียมปศุสัตว์ในตลาดในประเทศและในกลุ่มประเทศอาเซียน และประเทศมุสลิม และตลาดใหม่ที่สามารถแข่งขันได้ (ปลายทาง)

๑๐) พัฒนาระบบการตลาดให้ได้มาตรฐาน การค้าการบริการ และการลงทุนกระตุ้นเศรษฐกิจ และสร้างตลาดดิจิทัล เพื่อเพิ่มโอกาสทางการตลาดและเชื่อมโยงการค้าสามเหลี่ยมเศรษฐกิจชายแดนใต้ กลุ่มจังหวัด ประเทศ และนานาชาติ (ปลายทาง)

๑๑) เสริมสร้างความเข้มแข็งของตลาดท่องเที่ยว เปิดตลาดใหม่ รักษาตลาดเดิม เพิ่มตลาดมุสลิม รับการขยายตัวของการท่องเที่ยวกลุ่มมุสลิมจากอาเซียน และนานาชาติ (ปลายทาง)

(๔.๒) การพัฒนาสังคม ชุมชนที่น่ายู่ และทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน (น้ำหนักร้อยละ ๓๐)

(๔.๒.๑) เป้าประสงค์

- ๑) ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น ปัญหาสิ่งแวดล้อมลดลง
- ๒) ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นให้น่ายู่ ภูมิปัญญาเกิดคุณค่ามูลค่าเพิ่ม และเป็นแหล่งสร้างงาน สร้างรายได้
- ๓) หมู่บ้านมีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการพึ่งพาตนเองมากขึ้น
- ๔) ประชาชน มีคุณภาพ มีองค์ความรู้ มีสุขภาพดี มีความมั่นคงในชีวิตเพิ่มขึ้น

(๔.๒.๒) ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

ตัวชี้วัด	ผลงานที่ผ่านมา	ค่าเป้าหมาย (พ.ศ.)				ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	
๑) ร้อยละของหมู่บ้าน ชุมชน ที่มีการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างชาญฉลาด	๑๗/๑๐ (พัฒนาชุมชน/ทรัพยากรฯ)	๒/๒๐	๒/๒๕	๒/๓๐	๒/๓๕	สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปัตตานี
๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าไม้	๙	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๕	สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดปัตตานี
๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของชุมชนที่สามารถบริหารจัดการภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในพื้นที่ได้	๓๒	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดปัตตานี
๔) ร้อยละของระดับความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน	๑๐	๕๐	๖๐	๗๐	๗๐	สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๕) ร้อยละของเด็กปฐมวัย ๔ ช่วงอายุ (๙, ๑๘, ๓๐, ๔๒ เดือน) มีพัฒนาการสมวัย	๗๙.๓๙	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	สนง.สาธารณสุข จังหวัดปัตตานี

(๔.๒.๒) ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ผลงานที่ผ่านมา	ค่าเป้าหมาย (พ.ศ.)				ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	
๖) ระดับค่าคะแนนเฉลี่ยของผลสอบ ONET ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	๔๒	๔๕	๔๘	๕๑	๕๔	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ปัตตานี เขต ๑

(๔.๒.๓) กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสังคม และทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม สามารถจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ และกำหนดกลยุทธ์ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังนี้

๑) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ป่าต้นน้ำ และพัฒนาแหล่งทรัพยากรรองรับการเกษตร การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมฮาลาล และอาหารฮาลาล (ต้นทาง)

๒) ส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวเพื่อสร้างเกราะป้องกันภัยคุกคาม และสร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัวโดยการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน (ต้นทาง)

๓) เสริมสร้างความเข้มแข็งทางคุณธรรม ศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และสร้างคุณค่ามูลค่าเพิ่มเพื่อการพัฒนาจังหวัดบนความเป็นพหุวัฒนธรรม (ต้นทาง)

๔) ปรับระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืน โดยให้ชุมชนเป็นฐานในการพัฒนา อนุรักษ์ และจัดการให้เกิดประโยชน์ (กลางทาง)

๕) สร้างมาตรการรองรับปัญหาทางธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงโลกร้อน ลดภัยคุกคามทางธรรมชาติต่อจังหวัดอย่างยั่งยืน (กลางทาง)

๖) สร้างเสริมสุขภาพประชาชน พัฒนาทั่วทุกชุมชน หมู่บ้านให้เป็นพื้นที่สุขภาพดีแบบมีส่วนร่วม พร้อมยกระดับการบริการสุขภาพรองรับการพัฒนาเมือง และการเชื่อมโยนนานาชาติ (กลางทาง)

๗) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน และโอกาสในการพัฒนาตนเองของประชาชนที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลง รักษาอัตลักษณ์ที่ดีงาม พร้อมเปิดสู่ประชาคมอาเซียน (กลางทาง)

๘) สร้างชุมชนเข้มแข็งโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน พัฒนาระบบบริการแห่งรัฐ ยึดหลักเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา (กลางทาง)

๙) ยกกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาคุณภาพคน พัฒนาเมือง ชุมชน สู่พื้นที่แห่งการเรียนรู้ที่ประชาชน ชุมชนมีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง (กลางทาง)

๑๐) สร้างมาตรการเพื่อการพึ่งตนเองของประชาชน หมู่บ้าน ชุมชนที่ยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบสวัสดิการชุมชนที่เข้มแข็ง (ปลายทาง)

๑๑) ส่งเสริมการสร้างงาน อาชีพ รายได้ จากทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิปัญญา
อย่างรู้คุณค่า และการรักษาให้ยั่งยืน (ปลายทาง)

(๔.๓) การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงเมืองสู่นานาชาติ
(น้ำหนักร้อยละ ๓๐)

(๔.๓.๑) เป้าประสงค์

๑) ประชาชนมีความปลอดภัย สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และมีความ
เชื่อมั่นต่อรัฐ

๒) ระบบการคมนาคมขนส่งและการโลจิสติกส์รองรับการพัฒนาจังหวัด และ
การมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๓) ระบบบริหาร และบริการของรัฐมีประสิทธิภาพสูง เทคโนโลยีสารสนเทศ
ทันสมัย

(๔.๓.๒) ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

ตัวชี้วัด	ผลงานที่ ผ่านมา	ค่าเป้าหมาย (พ.ศ.)				ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	
๑) ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชน เข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการ รักษาความปลอดภัย	๘๑.๕	๘๓.๕	๘๕.๕	๘๗.๕	๘๙.๕	ที่ทำการปกครอง จังหวัดปัตตานี
๒) ร้อยละของจำนวนหมู่บ้านสี่ ขา (หมู่บ้านปลอดภัยเสพติด)	๗๐	๗๕	๘๐	๙๐	๑๐๐	ศูนย์อำนวยการ ป้องกันและ ปราบปรามยาเสพ ติด จังหวัดปัตตานี
๓) อัตราการลดลงของคดีความ มั่นคงจากความไม่สงบเรียบร้อย	๙๕	๙๐	๘๕	๘๐	๗๕	ที่ทำการปกครอง จังหวัดปัตตานี
๔) ร้อยละของระดับความพึง พอใจของประชาชนต่อบริการ ของรัฐ	๘๑.๗๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	สถิติจังหวัดปัตตานี
๕) จำนวนส่วนราชการที่พัฒนา ตามแผนงานปัตตานีทันสมัย (สร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการ บริการประชาชน การพัฒนา เว็บไซต์ ๓ ภาษา ไทย อังกฤษ บาฮาซา การจัดบริการออนไลน์ แก่ประชาชนในพื้นที่บริการของ ส่วนราชการ)	๑	๕	๑๐	๑๕	๒๐	สำนักงานจังหวัด ปัตตานี

(๔.๓.๓) กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความมั่นคงและโครงสร้างพื้นฐาน สามารถจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ และกำหนดกลยุทธ์ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังนี้

๑) เสริมสร้างศักยภาพหมู่บ้านในการจัดการตนเองให้มีความปลอดภัย และมีความสงบเรียบร้อย (ต้นทาง)

๒) เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันปราบปรามและเฝ้าระวังภัยคุกคามต่อประชาชนและความมั่นคงของจังหวัดด้วยการทำงานแบบบูรณาการผสมผสานความทันสมัยของเทคโนโลยี และคุณภาพบุคลากร (กลางทาง)

๓) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และพัฒนาการคมนาคมทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ ทางอากาศ ให้มีความปลอดภัย มีมาตรฐานเชื่อมโยงจังหวัด กับกลุ่มจังหวัด ประเทศอาเซียน และนานาชาติ (กลางทาง)

๔) พัฒนาการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดด้วยกลไกการทำงานเชิงบูรณาการรูปแบบประชารัฐ เน้นภารกิจร่วม พื้นที่เป็นฐาน ประชาชนเป็นศูนย์กลาง (กลางทาง)

๕) ปรับสภาพแวดล้อมเมือง สร้างภูมิทัศน์ใหม่ ให้มีความเป็นอารยะสถาปัตยกรรมเป็นเมืองสะอาด เป็นระเบียบพร้อมต้อนรับแขกบ้านแขกเมืองด้วยความประทับใจ (กลางทาง)

๖) ยกระดับการบริการประชาชนให้มีความทันสมัย เป็นสากล และรองรับการเติบโตของเมืองสู่นานาชาติ (ปลายทาง)

๗) เตรียมพร้อมเมืองสู่สังคมดิจิทัล และพัฒนาสู่เมืองแห่งความทันสมัยด้วยเทคโนโลยี (ปลายทาง)

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี

๑.๔.๑ วิสัยทัศน์ (Vision) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี

“พัฒนาท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพ สร้างสังคมสันติสุข ภายใต้เศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืน”

๑.๔.๒ พันธกิจการพัฒนา

- ๑) พัฒนาด้านเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต
- ๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ
- ๓) พัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔) พัฒนาด้านสังคมและความมั่นคง

๑.๔.๓ เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนทุกระดับมีความเป็นอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- ๒) ประชาชนมีอาชีพและรายได้ในการดำรงชีวิตอย่างเพียงพอ
- ๓) สร้างเครือข่ายคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างกัน
- ๔) ประชาชนตระหนักในการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและรักษาสิ่งแวดล้อม

๕) ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑.๔.๔ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี

- ๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ
- ๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสังคมและความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ (Vision) องค์กรบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง

“ท้องถิ่นน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง คุณภาพชีวิตที่ดี เศรษฐกิจมั่นคง”

๒.๒ ยุทธศาสตร์ (Strategic) องค์กรบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง

- ๒.๒.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๒.๒.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต
- ๒.๒.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และความสงบ

เรียบร้อย

๒.๒.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการแก้ไขปัญหาความยากจน

๒.๒.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๒.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๒.๒.๗ ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านสาธารณสุข

๒.๒.๘ ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

๒.๓ เป้าประสงค์

๒.๓.๑ ประชาชนได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค ระบบสาธารณูปการที่มีมาตรฐาน สามารถตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง

๒.๓.๒ ประชาชนทุกระดับมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สามารถลดปัญหาอาชญากรรมและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชุมชน

๒.๓.๓ ประชาชนมีความสามัคคีและตระหนักในการมีส่วนร่วมในชุมชน การให้ความร่วมมือในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และรับมือกับสาธารณภัยต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๓.๔ ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่เพียงพอแก่การดำรงชีวิต

๒.๓.๕ ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ทำให้ชุมชนน่าอยู่

๒.๓.๖ เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้รับการส่งเสริมด้านการศึกษา มีความรู้และช่วยกันทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม

๒.๓.๗ ประชาชนมีสุขภาพดี สามารถดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสม และได้รับการบริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง

๒.๓.๘ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกระบวนการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และมีระบบการเมืองภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒.๔ ตัวชี้วัด

๒.๔.๑ มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขโรค ระบบสาธารณสุขการที่ได้มาตรฐาน

๒.๔.๒ ประชาชนมีความพอใจจากการใช้ระบบโครงสร้างพื้นฐาน ร้อยละ ๘๐

๒.๔.๓ ประชาชนทุกระดับ ได้แก่ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส ได้รับการและสวัสดิการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างทั่วถึง รวดเร็ว และเป็นธรรม ได้ร้อยละ ๘๐

๒.๔.๔ ประชาชนมีความสามัคคี สมานฉันท์ในหมู่คณะ สามารถป้องกันและรับมือกับสาธารณภัยต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถลดปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชน ได้ร้อยละ ๘๐

๒.๔.๕ ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่เพียงพอ โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต ได้ร้อยละ ๘๐

๒.๔.๖ ชุมชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาในด้านอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ได้ร้อยละ ๘๐

๒.๔.๗ เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้รับการส่งเสริมด้านการศึกษา มีความรู้และช่วยกันทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม ได้ร้อยละ ๘๐

๒.๔.๘ ประชาชนได้รับการให้บริการด้านสาธารณสุข ได้ร้อยละ ๘๐

๒.๔.๙ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกระบวนการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล และการพัฒนาระบบการเมืองภายใต้ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ได้ร้อยละ ๘๐

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๒.๕.๑ เส้นทางคมนาคมเพิ่มขึ้นหลายสาย

๒.๕.๒ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒.๕.๓ สถิติปัญหาอาชญากรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบละบึงลดลง

๒.๕.๔ ประชาชนมีการรวมกลุ่มอาชีพเพิ่มขึ้น สามารถสร้างรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

๒.๕.๕ พื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น

๒.๕.๖ ร้อยละของสถานศึกษาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้งทั้งในและนอกระบบจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ

๒.๕.๗ อัตราการเจ็บป่วยจากโรคระบาดลดลง

๒.๕.๘ ประชาชนในพื้นที่มีความรัก เคารพ ในสถาบันพระมหากษัตริย์

๒.๖ กลยุทธ์

๒.๖.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑) กลยุทธ์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑) การดำเนินการเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง การพัฒนา และบำรุงรักษาแหล่งน้ำ รวมถึงการจัดการจราจรในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ เช่น การก่อสร้างปรับปรุงถนน สะพาน รางระบายน้ำที่ล้นไหลท่วม ท่อ คสล. หอกระจายข่าว อาคารต่าง ๆ สิ่งก่อสร้างในฉะบับสถาน ป้ายจราจร กระจกโค้งป้องกันอุบัติเหตุ ไฟกระพริบ ฯลฯ

๒) กลยุทธ์การพัฒนาระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

๒.๑) การดำเนินการเกี่ยวกับการติดตั้ง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาขยายไฟฟ้าสาธารณะ ให้ทั่วถึง เหมาะสม และเพียงพอครบทุกหมู่บ้าน

๓) กลยุทธ์การสร้างและปรับปรุงระบบประปา

๓.๑) การดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างและปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาระบบประปาให้มีคุณภาพ ให้ทั่วถึง เหมาะสมและเพียงพอครบทุกหมู่บ้าน

๒.๖.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๑) กลยุทธ์การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๑.๑) การศึกษารวบรวมข้อมูลผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสในท้องถิ่น กำหนดแนวทางในการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสทั้งในด้านการศึกษา การพัฒนาอาชีพ การเข้าถึงปัจจัยการผลิต รวมทั้งการติดตามประเมินผลการสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสสามารถพึ่งพาตนเองได้

๒) กลยุทธ์การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม อบายมุข และสิ่งเสพติด

๒.๑) การร่วมมือและเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม อบายมุข และสิ่งเสพติดในการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนา สถาบันศึกษา และสถานที่ทำงานอย่างเป็นระบบ

๒.๖.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และความสงบ

ระเบียบร้อย

๑) กลยุทธ์การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการรักษาความสงบและความ

ปลอดภัยให้แก่ชุมชน โดยชุมชนมีส่วนร่วม

๑.๑) การสร้างความตระหนักในการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครชุมชน กลุ่มจิตอาสา เพื่อเฝ้าระวังและรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน

๑.๒) พัฒนาระบบและประสิทธิภาพในการรักษาความสงบปลอดภัยในชุมชนอย่างบูรณาการ ทั้งในด้านการพัฒนาบุคลากร การสนับสนุนเครื่องมืออุปกรณ์ เทคโนโลยี และการพัฒนาเครือข่ายในการป้องกันและเฝ้าระวังภัยในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านความปลอดภัย

๒.๖.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการแก้ไขปัญหาความยากจน

๑) กลยุทธ์การสร้างงาน สร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน

๑.๑) การดำเนินการเกี่ยวกับการอบรม เพื่อเสริมสร้างความรู้ ส่งเสริมอาชีพ และสนับสนุนกลุ่มอาชีพ เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน ส่งเสริมโครงการด้านการเกษตร แก้ไขปัญหาความยากจน โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๖.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) กลยุทธ์การปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๑) การศึกษารวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ควบคู่ไปกับการส่งเสริม สนับสนุนการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ จิตสำนึกและความตระหนักในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่ชุมชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ชุมชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการผลิตและบริโภค เพื่อลดผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๒) การดำเนินโครงการเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) กลยุทธ์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๑) การพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และระบบการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยให้ชุมชนดำเนินการด้วยตนเองมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการกำหนดขอบเขตพื้นที่ (Zoning) การกำหนดบทบัญญัติ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อควบคุมกิจกรรมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต

๒.๒) การป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยความร่วมมือของประชาชนในท้องถิ่น

๒.๖.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๑) กลยุทธ์การส่งเสริมด้านการศึกษา

๑.๑) การส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งเสริมสร้างสภาพแวดล้อมแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้

๑.๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของเด็ก เยาวชน ทั้งทางด้านการอบรม ให้ความรู้ การสนับสนุนทุนการศึกษา อาหารกลางวัน อาหารเสริม (นม) การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ แลกเปลี่ยน สื่อสารสนเทศการศึกษา

๒) กลยุทธ์การส่งเสริม การอนุรักษ์และจรรโลงไว้ซึ่งศาสนาและศิลปวัฒนธรรม

๒.๑) ดำเนินโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุนไว้ซึ่งการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม

๒.๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการอบรม ให้ความรู้ถึงความสำคัญของการปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ถูกต้อง

๓) กลยุทธ์การส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

๓.๑) ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนได้เข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันกีฬาระดับหมู่บ้าน และระดับชุมชน

๒.๖.๗ ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านสาธารณสุข

๑) กลยุทธ์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

๑.๑) การพัฒนาให้มีระบบบริการสุขภาพทางด้านสร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค รักษาพยาบาล และฟื้นฟูสมรรถภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน การส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง

๑.๒) การพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการบริการสาธารณสุขของหมู่บ้าน กองทุนหลักประกันสุขภาพ อบต.ตะบิ้ง

๑.๓) ประสานกับหน่วยงานราชการในการป้องกันโรคติดต่อและโรคระบาดตามฤดูกาลต่าง ๆ

๒.๖.๘ ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

๑) กลยุทธ์การเสริมสร้างประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

๑.๑) การพัฒนาประสิทธิภาพโดยมุ่งเน้นความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจ เน้นการบริการโดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชน และดำเนินการควบคู่ไปกับการปลูกฝังจิตสำนึกข้าราชการให้ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม การรับผิดชอบต่อส่วนรวม การพร้อมรับการตรวจสอบจากประชาชน

๒) กลยุทธ์การพัฒนาระบบการเมืองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

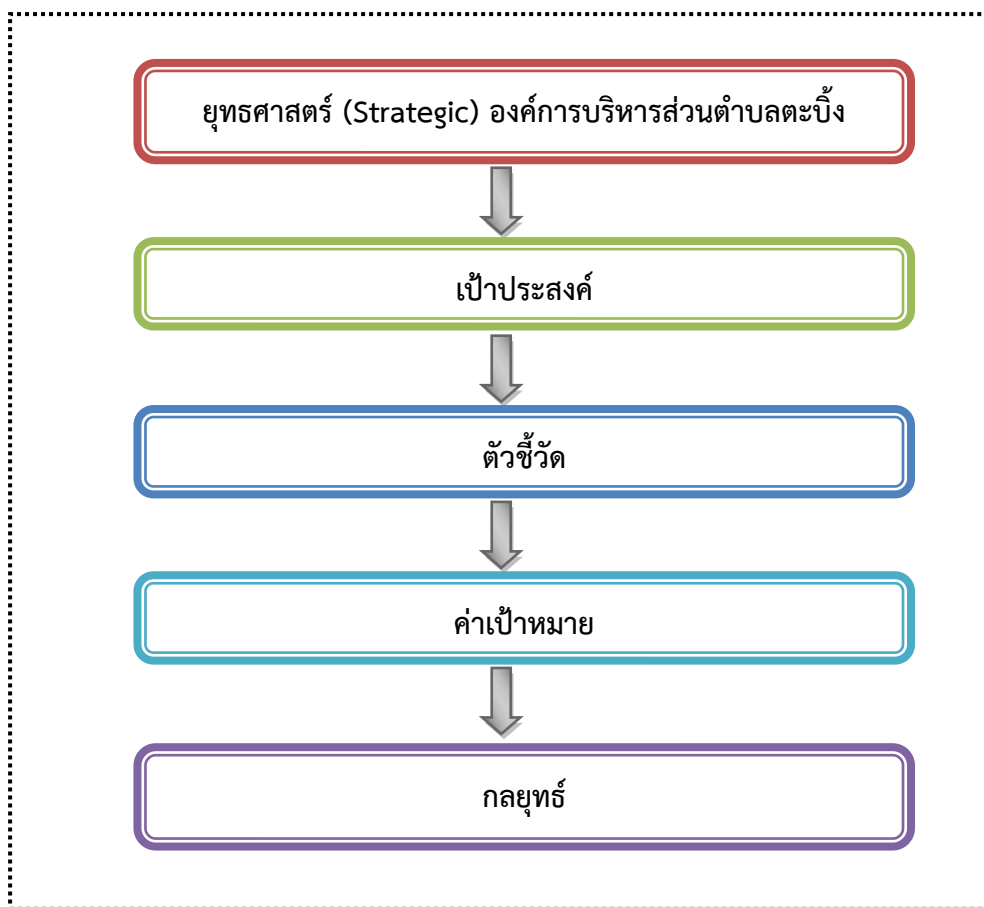
๒.๑) ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ในเรื่องการเมืองภายใต้ระบอบประชาธิปไตย และการเลือกตั้งที่ถูกต้อง โดยไม่สนับสนุนการซื้อสิทธิ์ขายเสียง

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง

จากประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคใต้ชายแดน/แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคม เศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง จึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ “ท้องถิ่นน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง คุณภาพชีวิตที่ดี เศรษฐกิจมั่นคง”

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้งมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

สามารถแสดงความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในแต่ละยุทธศาสตร์ ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

ประชาชนได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค ระบบสาธารณูปการที่มีมาตรฐาน สามารถตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัด

ได้มาตรฐาน

- มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค ระบบสาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน
- ประชาชนมีความพอใจจากการใช้ระบบโครงสร้างพื้นฐาน ร้อยละ ๘๐

ค่าเป้าหมาย

เส้นทางคมนาคมเพิ่มขึ้นหลายสาย

กลยุทธ์

๑) กลยุทธ์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑) การดำเนินการเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง การพัฒนา และบำรุงรักษาแหล่งน้ำ รวมถึงการจัดการจราจรในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ เช่น การก่อสร้าง ปรับปรุงถนน สะพาน รางระบายน้ำที่ล้นตลอดเหลี่ยม ท่อ คสล. หอกระจายข่าว อาคารต่าง ๆ สิ่งก่อสร้างในฉาปนสถาน ป้ายจราจร กระจกโค้งป้องกันอุบัติเหตุ ไฟกระพริบ ฯลฯ

๒) กลยุทธ์การพัฒนาระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

๒.๑) การดำเนินการเกี่ยวกับการติดตั้ง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ขยายไฟฟ้าสาธารณะให้ทั่วถึง เหมาะสม และเพียงพอครบทุกหมู่บ้าน

๓) กลยุทธ์การสร้างและปรับปรุงระบบประปา

๓.๑) การดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างและปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาระบบประปาให้มีคุณภาพ ให้ทั่วถึง เหมาะสมและเพียงพอครบทุกหมู่บ้าน

❖ หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองช่าง

❖ ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการเชื่อมโยงเมืองสู่นานาชาติ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปัตตานี : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์

ประชาชนทุกระดับมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สามารถลดปัญหายาเสพติดและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชุมชน

ตัวชี้วัด

- ประชาชนทุกระดับ ได้แก่ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส ได้รับการและสวัสดิการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างทั่วถึง รวดเร็ว และเป็นธรรม ได้ร้อยละ ๘๐

ค่าเป้าหมาย

เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

กลยุทธ์

๑) กลยุทธ์การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๑.๑) การศึกษารวบรวมข้อมูลผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสในท้องถิ่น กำหนดแนวทางในการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส ทั้งในด้านการศึกษา การพัฒนาอาชีพ การเข้าถึงปัจจัยการผลิต รวมทั้งการติดตามประเมินผลการสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสสามารถพึ่งพาตนเองได้

๒) กลยุทธ์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อบายมุข และสิ่งเสพติด

๒.๑) การร่วมมือและเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหายาเสพติด อบายมุข และสิ่งเสพติดในการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนา สถาบันศึกษา และสถานที่ทำงานอย่างเป็นระบบ

❖ หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองการศึกษา, สำนักงานปลัด

❖ ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาสังคม ชุมชน ที่น่าอยู่ และทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปัตตานี : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสังคมและความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และความสงบเรียบร้อย

เป้าประสงค์

ประชาชนมีความสามัคคีและตระหนักในการมีส่วนร่วมในชุมชน การให้ความร่วมมือในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และรับมือกับสาธารณภัยต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

- ประชาชนมีความสามัคคี สมานฉันท์ในหมู่คณะ สามารถป้องกันและรับมือกับสาธารณภัยต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถลดปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชน ได้ร้อยละ ๘๐

ค่าเป้าหมาย

สถิติปัญหาอาชญากรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลละบั้งลดลง

กลยุทธ์

๑) กลยุทธ์การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการรักษาความสงบและความปลอดภัยให้แก่ชุมชน โดยชุมชนมีส่วนร่วม

๑.๑) การสร้างความตระหนักในการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครชุมชน กลุ่มจิตอาสา เพื่อเฝ้าระวังและรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน

๑.๒) พัฒนาระบบและประสิทธิภาพในการรักษาความสงบปลอดภัยในชุมชนอย่างบูรณาการ ทั้งในด้านการพัฒนาบุคลากร การสนับสนุนเครื่องมืออุปกรณ์ เทคโนโลยี และการพัฒนาเครือข่ายในการป้องกันและเฝ้าระวังภัยในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านความปลอดภัย

❖ **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก**

สำนักงานปลัด

❖ **ความเชื่อมโยง**

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาสังคม ชุมชน ที่น่าอยู่ และทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปัตตานี : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสังคมและความมั่นคง

	ยุทธศาสตร์ที่ ๔	
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการแก้ไขปัญหาความยากจน		

เป้าประสงค์

ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่เพียงพอแก่การดำรงชีวิต

ตัวชี้วัด

- ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่เพียงพอ โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต ได้ร้อยละ ๘๐

ค่าเป้าหมาย

ประชาชนมีการรวมกลุ่มอาชีพเพิ่มขึ้น สามารถสร้างรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

กลยุทธ์

๑) กลยุทธ์การสร้างงาน สร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน
 ๑.๑) การดำเนินการเกี่ยวกับการอบรม เพื่อเสริมสร้างความรู้ ส่งเสริมอาชีพและสนับสนุนกลุ่มอาชีพ เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน ส่งเสริมโครงการด้านการเกษตร แก้ไขปัญหาความยากจน โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

❖ **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก**
สำนักงานปลัด

❖ **ความเชื่อมโยง**

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากรากฐานเกษตรอุตสาหกรรม ผลผลิตฮาลาล การค้า การบริการ

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปัตตานี : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชน และการแก้ไขปัญหาความยากจน

	ยุทธศาสตร์ที่ ๕	
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		

เป้าประสงค์

ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ทำให้ชุมชนน่าอยู่

ตัวชี้วัด

- ชุมชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาในด้านอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ด้ร้อยละ ๘๐

ค่าเป้าหมาย

พื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑) กลยุทธ์การปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๑) การศึกษารวบรวม และจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ควบคู่ไปกับการส่งเสริม สนับสนุน การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ จิตสำนึกและความตระหนักในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่ชุมชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ชุมชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการผลิตและบริโภค เพื่อลดผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๒) การดำเนินโครงการเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) กลยุทธ์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๑) การพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และระบบการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยให้ชุมชนดำเนินการด้วยตนเองมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการกำหนดขอบเขตพื้นที่ (Zoning) การกำหนดบทบัญญัติ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อควบคุมกิจกรรมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต

๒.๒) การป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยความร่วมมือของประชาชนในท้องถิ่น

❖ หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักงานปลัด

❖ ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาสังคม ชุมชน ที่น่าอยู่ และทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนารองครุภัณฑ์ท้องถิ่นในจังหวัดปัตตานี : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒
ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

เป้าประสงค์

เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้รับการส่งเสริมทางการศึกษา มีความรู้ และช่วยกันทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม

ตัวชี้วัด

- เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้รับการส่งเสริมทางการศึกษา มีความรู้ และช่วยกันทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม ได้ร้อยละ ๘๐

ค่าเป้าหมาย

ร้อยละของสถานศึกษาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้งทั้งในและนอกระบบจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ

กลยุทธ์

๑) กลยุทธ์การส่งเสริมทางการศึกษา

๑.๑) การส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งเสริมสร้างสภาพแวดล้อมแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้

๑.๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของเด็ก เยาวชน ทั้งทางด้าน การอบรม ให้ความรู้ การสนับสนุนทุนการศึกษา อาหารกลางวัน อาหารเสริม (นม) การสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์แลกเปลี่ยน สื่อสารสนเทศการศึกษา

๒) กลยุทธ์การส่งเสริม การอนุรักษ์และจรรโลงไว้ซึ่งศาสนาและศิลปวัฒนธรรม

๒.๑) ดำเนินโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุนไว้ซึ่งการอนุรักษ์ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม

๒.๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการอบรม ให้ความรู้ถึงความสำคัญของการปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ถูกต้อง

๓) กลยุทธ์การส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

๓.๑) ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนได้เข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันกีฬาระดับหมู่บ้าน และระดับชุมชน

❖ หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองการศึกษาฯ

❖ ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาสังคม ชุมชน ที่น่าอยู่ และทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปัตตานี : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนา
ด้านสังคมและความมั่นคง

	ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข	
--	--	--

เป้าประสงค์

ประชาชนมีสุขภาพดี สามารถดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสม และได้รับการ
การบริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัด

- ประชาชนได้รับการให้บริการด้านสาธารณสุข ได้ร้อยละ ๘๐

ค่าเป้าหมาย

อัตราการเจ็บป่วยจากโรคระบาดลดลง

กลยุทธ์

๑) กลยุทธ์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

๑.๑) การพัฒนาให้มีระบบบริการสุขภาพทางด้านสร้างเสริมสุขภาพ
ป้องกันโรค รักษาพยาบาล และฟื้นฟูสมรรถภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน การส่งเสริมและสนับสนุนให้
ประชาชนมีทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง

๑.๒) การพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการบริการสาธารณสุขของ
หมู่บ้านกองทุนหลักประกันสุขภาพ อบต.ตะบิ้ง

๑.๓) ประสานกับหน่วยงานราชการในการป้องกันโรคติดต่อและโรค
ระบาดตามฤดูกาลต่าง ๆ

❖ **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก**

สำนักงานปลัด

❖ **ความเชื่อมโยง**

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาสังคม ชุมชน ที่น่าอยู่ และ
ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปัตตานี : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนา
ด้านสังคมและความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๘
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

เป้าประสงค์

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกระบวนการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และมีระบบการเมืองภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตัวชี้วัด

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกระบวนการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาลและการพัฒนาระบบการเมืองภายใต้ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ได้ร้อยละ ๘๐

คำเป้าหมาย

ประชาชนในพื้นที่มีความรัก เคารพ ในสถาบันพระมหากษัตริย์

กลยุทธ์

๑) กลยุทธ์การเสริมสร้างประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

๑.๑) การพัฒนาประสิทธิภาพโดยมุ่งเน้นความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจ เน้นการบริการโดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชน และดำเนินการควบคู่ไปกับการปลูกฝังจิตสำนึกข้าราชการให้ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม การรับผิดชอบต่อส่วนรวม การพร้อมรับการตรวจสอบจากประชาชน

๒) กลยุทธ์การพัฒนาระบบการเมืองในระบอบประชาธิปไตย อันมี

พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒.๑) ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ในเรื่องการเมืองภายใต้ระบอบประชาธิปไตย และการเลือกตั้งที่ถูกต้อง โดยไม่สนับสนุนการซื้อสิทธิ์ขายเสียง

❖ **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก**

สำนักงานปลัด, กองคลัง, กองการศึกษาฯ และกองช่าง

❖ **ความเชื่อมโยง**

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการเชื่อมโยงเมืองสู่นานาชาติ

ยุทธศาสตร์พัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปัตตานี : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนา ด้านสังคมและความมั่นคง

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๑.๑ การวิเคราะห์สภาพการณ์องค์กรด้วยเทคนิค SWOT Analysis

การกำหนดจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weaknesses) โอกาส (Opportunity) และอุปสรรคหรือภัยคุกคาม (Threat) เพื่อนำผลการวิเคราะห์ไปกำหนดกลยุทธ์การทำงาน นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์และแนวทางพัฒนา มีรายละเอียด ดังนี้

๑) จุดแข็ง (Strength)

๑.๑) ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ มีภาวะผู้นำ และมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลให้มีความเจริญก้าวหน้าในทุกด้าน

๑.๒) ผู้บริหารสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ

๑.๓) องค์กรบริหารส่วนตำบลมีการตั้งงบประมาณแบบสมดุลมาโดยตลอด ทำให้การบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๔) มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ กำหนดไว้ชัดเจน (ตามพรบ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)

๑.๕) ประชาชนในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลนับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๑๐๐ จึงมีลักษณะทางประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์

๑.๖) มีการรวมกลุ่มสตรี กลุ่มเกษตรกร เพื่อพัฒนาศักยภาพในการประกอบอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย

๑.๗) องค์กรบริหารส่วนตำบลมีรถบรรทุกน้ำอเนกประสงค์สามารถใช้งานในด้านการช่วยเหลือประชาชนได้ เช่น บรรทุกน้ำแก้ปัญหาขาดน้ำอุปโภค ล้างถนน เป็นต้น

๑.๘) องค์กรบริหารส่วนตำบลมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในความรับผิดชอบทั้งหมด ๓ แห่ง ทำให้องค์กรบริหารส่วนตำบลใกล้ชิดกับการศึกษามากขึ้น

๑.๙) มีสระน้ำสาธารณะขนาดใหญ่ ๑ แห่ง คือ สระน้ำตะบั้ง (พรุณาขอ) ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๑ สามารถปรับปรุงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สมบูรณ์ได้

๑.๑๐) มีขนาดพื้นที่ประมาณ ๑๓.๗ ตารางกิโลเมตร ซึ่งขนาดพื้นที่ไม่ใหญ่เกินไป ทำให้การบริการสาธารณะเป็นไปอย่างทั่วถึง

๑.๑๑) องค์กรบริหารส่วนตำบลตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับผลิตผลทางการเกษตร เนื่องจากเป็นที่ราบลุ่มการขนส่งผลผลิตได้อย่างสะดวก รวดเร็ว สามารถเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรได้เป็นอย่างดี

๒) จุดอ่อน (Weaknesses)

๒.๑) ทรัพยากรบุคคลมีน้อยกว่างาน ส่งผลให้งานเสร็จไม่ทันเวลา

๒.๒) ประชาชนในพื้นที่มีระดับการศึกษาเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

๒.๓) ปัญหาเสพติดและปัญหาความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้

๒.๔) ในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลมีเจ้าหน้าที่กองคลังที่เป็นข้าราชการเพียงคนเดียว ทำให้การทำงานเกี่ยวกับการเงินขาดประสิทธิภาพ

๒.๕) ปัญหาด้านระบบบัญชี การเงิน และคดีความต่าง ๆ ในอดีตมีจำนวนมาก จนทำให้หน่วยตรวจสอบ เช่น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) มองว่าเป็นองค์กรที่มีความเสี่ยงด้านการเงิน

๒.๖) สถานที่ทำงานมีขนาดคับแคบ ที่จอดรถพนักงานและผู้มาติดต่อราชการไม่เพียงพอ

๒.๗) งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดไม่สามารถตอบสนองความต้องการปัจจัยพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างเพียงพอ

๒.๘) การพัฒนาและประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานในแต่ละด้านยังไม่ครอบคลุมทั่วถึงไปทุกภารกิจ เช่น การประชาสัมพันธ์ การรายงานผล และการจัดทำฐานข้อมูล เป็นต้น

๓) โอกาส (Opportunity)

๓.๑) พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น

๓.๒) การเมืองท้องถิ่นมีเสถียรภาพ

๓.๓) มีประเพณีวัฒนธรรมที่ยิ่งใหญ่ปฏิบัติสืบต่อกันมา และประชาชนในท้องถิ่นมีความรักและหวงแหนประเพณีวัฒนธรรมของตน

๓.๔) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีเว็บไซต์รวมหนังสือสั่งการต่าง ๆ รวมระเบียบกฎหมาย และรวมระบบสารสนเทศต่าง ๆ

๔) อุปสรรค (Threat)

๔.๑) เนื่องจากบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลมีปริมาณน้อยกว่างาน จึงทำให้บุคลากรหนึ่งคนต้องรับผิดชอบงานหลายอย่าง ส่งผลให้งานที่ออกมาขาดประสิทธิภาพ

๔.๒) งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐไม่เพียงพอต่อความต้องการในการพัฒนา

๔.๓) ระเบียบฯ ข้อกฎหมาย จำกัดอำนาจหน้าที่บางประการส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่น

๔.๔) ปัญหาข้อระเบียบ กฎหมายที่ไม่ชัดเจนของส่วนกลางในด้านการบริหารการศึกษา เช่น เด็กปฐมวัยที่ไร้สัญชาติจะมีสิทธิได้รับสวัสดิการอาหารกลางวัน อาหารเสริม (นม) หรือไม่ เป็นต้น

๔.๕) สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ตรวจสอบองค์ประกอบของส่วนท้องถิ่น (อปท.) อย่างเข้มงวด ซึ่งบางครั้งสาเหตุของปัญหาไม่ได้เกิดที่ อปท. แต่เป็นปัญหาระเบียบกฎหมายที่ส่วนกลางกำหนดมามีปัญหาในทางปฏิบัติ เช่น ปัญหาฉีดวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้าได้หรือไม่ ฯลฯ

๔.๖) ถนนหลายสายในพื้นที่ที่เป็นทรัพย์สินของหน่วยงานอื่น เช่น กรมทางหลวงชนบท องค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นกับถนนได้รับการแก้ไขที่ล่าช้า

๔.๗) ราชการส่วนกลางถ่ายโอนภารกิจมากมายให้ท้องถิ่น แต่ไม่ถ่ายโอนงบประมาณให้ท้องถิ่นเพื่อเป็นค่าบริหารจัดการ เช่น การถ่ายโอนถนนมาให้ท้องถิ่น แต่ไม่ถ่ายโอนงบประมาณเพื่อบำรุงรักษาซ่อมแซม

๔.๘) ปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้ปริมาณขยะ ปัญหาน้ำเน่า และปัญหามลพิษทางอากาศเพิ่มมากขึ้น

๔.๙) ปัญหาจากสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้ประชาชนมีรายได้น้อย ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ขององค์การบริหารส่วนตำบลระดับ อื่นเป็นสภาวะแวดล้อมภายในท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานการณ์ของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นมีสถานการณ์การพัฒนาอยู่จุดไหน” สำหรับการวิเคราะห์ใช้ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (S – Strength) จุดอ่อน (W – Weaknesses) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (O – Opportunity) และอุปสรรค (T – Threat) เป็นเครื่องมือ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลตะบึง ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	ความคาดหวัง/แนวโน้มในอนาคต
๑. โครงสร้างพื้นฐาน	๑. เส้นทางคมนาคม	ถนน มีสภาพชำรุด รอยร้าวหรือบวม หรือบางพื้นที่ยังไม่สามารถดำเนินการก่อสร้าง	จัดบริการสาธารณะให้กับประชาชน เพื่อให้ได้รับความสะดวกและปลอดภัยในการสัญจร โดยจัดหาและซ่อมแซม ปรับปรุงให้สามารถใช้งานได้มาตรฐาน
	๒. ไฟฟ้าสาธารณะ	ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่เพียงพอ สำหรับจุดที่จำเป็นหรือจุดเสี่ยงต่าง ๆ	การขยายระบบไฟฟ้าให้มีไฟฟ้าใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึง ที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอ ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา และป้องกันการเกิดปัญหาอาชญากรรมได้ เพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
	๓. น้ำประปา	ระบบน้ำประปายังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ขาดแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคที่สะอาดและเพียงพอ	พัฒนาระบบการให้บริการน้ำประปาให้ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ และพัฒนาคุณภาพน้ำประปาให้เป็น น้ำประปาดื่มได้
	๔ระบบระบายน้ำ	ระบบระบายน้ำไม่สามารถระบายน้ำได้ทันในฤดูฝน เกิดปัญหาน้ำท่วมขังบริเวณพื้นที่ลุ่ม	ปรับปรุงระบบระบายน้ำ และสร้างระบบการจัดการน้ำที่ดี เพื่อเตรียมรับมือกับสภาพอากาศที่มีความแปรปรวน

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	ความคาดหวัง/แนวโน้มในอนาคต
๒. สังคมและส่งเสริม คุณภาพชีวิต	๑. ด้านสังคม	การแพร่ระบาดของยาเสพติด ยังคงมีอยู่ในสังคม เนื่องจากขาดความต่อเนื่องในการปราบปราม และป้องกันปัญหา	เพิ่มมาตรการดูแลและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม ให้แก่เด็กและเยาวชนให้รู้เท่าทันถึงโทษของยา เสพติด และจัดกิจกรรมให้เด็ก เยาวชนห่างไกล จากยาเสพติด
	๒. ด้านสังคมในชุมชน	เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรค เอดส์ และผู้ด้อยโอกาส บางรายอาจไม่ได้รับการ ดูแลอย่างทั่วถึง	จัดระบบการให้บริการและสวัสดิการจากองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นแก่เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ และ ผู้ด้อยโอกาส
๓. การจัดระเบียบชุมชน สังคม และ ความสงบ เรียบร้อย	๑. สถานการณ์ไม่ความสงบ	ประชาชนขาดความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน มีความเสี่ยงในการดำรงชีวิต	เพิ่มมาตรการดูแลรักษาความปลอดภัย ลดการ เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบ สร้างการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการดูแลรักษาความปลอดภัย รวมทั้งจัดกิจกรรมให้เกิดความสามัคคี
	๒. ด้านการรับมือกับสาธารณ ภัย	ในช่วงฤดูฝน ระบบระบายน้ำไม่ทัน เกิดน้ำท่วม ขังโดยเฉพาะพื้นที่ลุ่ม ประชาชนในพื้นที่ได้รับ ผลกระทบจากภาวะน้ำท่วม	ส่งเสริมการให้ความรู้ ความเข้าใจถึงแนวทางการ ปฏิบัติหากเกิดสาธารณภัยเบื้องต้น

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	ความคาดหวัง/แนวโน้มในอนาคต
๔. เศรษฐกิจและการแก้ไข ปัญหาความยากจน	๑. สังคมในชุมชน	ปัจจุบันประชาชนในพื้นที่บางส่วนมีการรวมกลุ่ม ประกอบอาชีพ แต่ยังไม่เพียงพอ	ส่งเสริม สนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชน โดยหารให้ความรู้ การบริหาร จัดการและจัดหา ตลาด เนื่องจากระบบการผลิตแบบกลุ่ม จะช่วย ให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ดีกว่า ทั้งด้าน ต้นทุน แรงงาน และผลผลิต
	๒. เศรษฐกิจตกต่ำ	ประชาชนมีการใช้จ่ายใช้สอยน้อย มีภาระหนี้สิน รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย	ส่งเสริมให้มีการวางแผนการประกอบอาชีพและ แผนการใช้จ่ายเงิน จัดกิจกรรมกระตุ้นเศรษฐกิจ เพื่อให้การค้าการลงทุนฟื้นตัว ส่งเสริมให้ ประชาชนพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์
๕. การบริหารจัดการและ การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑. พื้นที่ป่าไม้	การบุกรุกพื้นที่ป่าสงวน มีการตัดไม้มากขึ้น	ส่งเสริม สนับสนุน และปลูกจิตสำนึกให้ ประชาชนมีการอนุรักษ์ ป่าพุทธรักษาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
	๒. ขยะและสิ่งปฏิกูล	ปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	จัดระบบการกำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพ ทั้งขยะ ธรรมดาและขยะติดเชื้อ สร้างจิตสำนึกในการทิ้ง ขยะ และส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะ รวมถึง ส่งเสริมให้มีการลดปริมาณการใช้ถุงพลาสติก เพื่อรักษาสภาพแวดล้อม

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	ความคาดหวัง/แนวโน้มในอนาคต
๖. การศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม	๑. การศึกษา	๑. บุคลากรด้านการศึกษา และสื่ออุปกรณ์การ เรียนการสอนยังขาดความทันสมัย รวมทั้ง หลักสูตรการเรียนการสอน ๒. ประชาชนขาดแหล่งเรียนรู้ที่เป็นการศึกษา ตามอัธยาศัย หรือการศึกษานอกระบบที่ทั่วถึง เหมาะสมกับสภาพพื้นที่	จัดการศึกษาและแหล่งเรียนรู้นอกระบบให้ ครอบคลุม เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน ประชาชนได้พัฒนาตนเองให้ทันกับสภาวะความ เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น
	๒. กีฬาและนันทนาการ	ประชาชนขาดความรู้ในการออกกำลังกายที่ ถูกต้อง สถานที่ออกกำลังกายไม่ครอบคลุม ทั่วถึง	ส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่ ถูกต้อง พัฒนาสู่การเป็นนักกีฬามืออาชีพใน อนาคต สร้างงาน สร้างรายได้ รวมทั้งจัดสถานที่ ออกกำลังกายที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึง
๗. สาธารณสุข	๑. สุขภาพ	ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจในการรักษา สุขภาพ ทำให้มีปัญหา	จัดกิจกรรมให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญ ถึงการดูแลสุขภาพ มีความรู้ ความเข้าใจ และลด ความเสี่ยงจากปัญหาด้านสุขภาพ
	๒. การแพร่ระบาดของโรค	ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจในการป้องกัน และควบคุมโรค ทำให้เกิดการระบาดของโรค ต่าง ๆ เช่น โรคไข้เลือดออก	การเกิดโรคระบาดลดลง ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และให้ความสำคัญกับการควบคุม แพร่ระบาดของโรคเพิ่มขึ้น

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	ความคาดหวัง/แนวโน้มในอนาคต
๘. การเมืองและการบริหาร	๑. การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	ประชาชนบางส่วนขาดความรู้ ความเข้าใจในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	สร้างกระบวนการมีส่วนร่วม และสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนถึงประโยชน์ของการปกครองส่วนท้องถิ่น
	๒. การมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของชุมชน	ประชาชนยังขาดกระบวนการเรียนรู้ด้านการเมืองการปกครอง ทำให้กระบวนการตรวจสอบทางการเมืองยังอ่อนแอ	จัดกิจกรรมให้ความรู้ในเรื่องการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งเป็นการปกครองโดยประชาชนเพื่อประชาชน